

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 16. februarja 2023*

„Pritožba – Jezikovna ureditev – Razpis javnega natečaja za zaposlitev upravnih uslužbencev na področju revizije – Znanje jezikov – Omejitev izbire drugega jezika natečaja na nemščino, angleščino in francoščino – Jezik komunikacije z Evropskim uradom za izbor osebja (EPSO) – Uredba št. 1 – Kadrovski predpisi za uradnike – Člen 1d(1) – Različno obravnavanje na podlagi jezika – Utemeljitev – Interes službe – Zahteva po zaposlitvi upravnih uslužbencev, ‚ki lahko takoj začnejo opravljati delo‘ – Sodni nadzor – Zahtevani dokazni standard“

V zadevi C-623/20 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 20. novembra 2020,

Evropska komisija, ki jo zastopajo G. Gattinara, T. Lilamand in D. Milanowska, agenti,

pritožnica,

drugi stranki v postopku sta

Italijanska republika, ki jo zastopa G. Palmieri, agentka, skupaj z P. Gentilijem, avvocato dello Stato,

tožeča stranka na prvi stopnji,

Kraljevina Španija, ki jo zastopata L. Aguilera Ruiz in A. Gavela Llopis, agenta,

intervenientka v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi A. Arabadjiev, predsednik senata, K. Lenaerts, predsednik Sodišča, L. Bay Larsen, podpredsednik Sodišča v funkciji sodnika prvega senata, A. Kumin, sodnik, in I. Ziemele (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: A. M. Collins,

sodni tajnik: C. Di Bella, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 2. marca 2022,

* Jezik postopka: italijanščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 19. maja 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 9. septembra 2020, Italija/Komisija (T-437/16, EU:T:2020:410, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je to razglasilo ničnost razpisa javnega natečaja EPSO/AD/322/16 za sestavo rezervnih seznamov upravnih uslužbencev na področju revizije (AD 5/AD 7) (UL 2016, C 171 A, str. 1) (v nadaljevanju: sporni razpis natečaja).

Pravni okvir

Uredba št. 1/58

- 2 Člen 1 Uredbe Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 3), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EU) št. 517/2013 z dne 13. maja 2013 (UL 2013, L 158, str. 1) (v nadaljevanju: Uredba št. 1/58), določa:

„Uradni jeziki in delovni jeziki institucij [Evropske] unije so angleščina, bolgarščina, češčina, danščina, estonščina, finščina, francoščina, grščina, hrvaščina, irščina, italijanščina, latvijščina, litovščina, madžarščina, malteščina, nemščina, nizozemščina, poljščina, portugalsščina, romunščina, slovaščina, slovenščina, španščina in švedščina.“

- 3 Člen 2 te uredbe določa:

„Dokumenti, ki jih država članica ali oseba, za katero velja zakonodaja države članice, pošlje institucijam, se lahko sestavijo v katerem koli uradnem jeziku, ki ga izbere pošiljatelj. Odgovor se sestavi v istem jeziku.“

- 4 Člen 6 navedene uredbe določa:

„Institucije lahko v svojem poslovniku določijo, kateri jeziki naj se uporabljajo v posebnih primerih.“

Kadrovski predpisi

- 5 Kadrovski predpisi za uradnike Evropske unije (v nadaljevanju: Kadrovski predpisi) so bili sprejeti z Uredbo Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL 1968, L 56, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU, Euratom) št. 1023/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 (UL 2013, L 287, str. 15).
- 6 Naslov I Kadrovskih predpisov, „Splošne določbe“, zajema člene od 1 do 10c teh predpisov.

7 Člen 1d Kadrovskih predpisov določa:

„1. Pri uporabi teh kadrovskih predpisov je prepovedana kakršna koli diskriminacija na podlagi [...] jezika [...].

[...]

6. Treba je spoštovati načelo nediskriminacije in načelo proporcionalnosti, vse omejitve njune uporabe pa morajo biti objektivno utemeljene in usmerjene k legitimnim ciljem v splošnem interesu in v okviru kadrovske politike. [...]“

8 Člen 2 Kadrovskih predpisov določa:

„1. Vsaka institucija določi, kdo izvaja pooblastila, ki jih ti kadrovski predpisi prenašajo na organ za imenovanja.

2. Vendar pa ena ali več institucij lahko kateri koli izmed njih ali medinstitucionalnemu organu zaupa izvajanje nekaterih ali vseh pooblastil, dodeljenih organu za imenovanja, razen odločitev v zvezi z imenovanji, napredovanji ali premestitvami uradnikov.“

9 Naslov III Kadrovskih predpisov se glasi „Uradniška kariera“.

10 V poglavju 1 tega naslova, naslovljenem „Zaposlovanje“, so člani od 27 do 34 Kadrovskih predpisov, člen 27, prvi odstavek, teh predpisov pa določa:

„Zaposlovanje mora zagotoviti, da institucija dobi najsposobnejše, najučinkovitejše in neoporečne uradnike, ki jih izbira na najširšem možnem geografskem območju med državljanji držav članic Unije. Nobeno delovno mesto ni rezervirano za državljane določene države članice.“

11 Člen 28 Kadrovskih predpisov določa:

„Uradnik je lahko imenovan le pod pogojem, da:

[...]

d) je bil ob upoštevanju člena 29(2) [o sprejetju postopka, ki se razlikuje od natečajnega postopka, za zaposlovanje visokih uradnikov in v izjemnih primerih tudi za zaposlovanje na delovnih mestih, za katera se zahtevajo posebne kvalifikacije,] uspešen na natečaju, bodisi na podlagi kvalifikacij ali preizkusov ali na podlagi obojih, kakor predvideva Priloga III;

[...]

f) predloži dokazila o temeljitem znanju enega od jezikov Unije in o zadovoljivem znanju drugega jezika Unije v obsegu, ki omogoča opravljanje dela.“

12 Priloga III h Kadrovskim predpisom je naslovljena „Natečaji“. Člen 1 te priloge določa:

„1. Objavo natečajev pripravi organ za imenovanja po posvetovanju s skupnim odborom.

Podrobno mora navajati:

- a) vrsto natečaja (notranji natečaj v instituciji, notranji natečaj med institucijami, javni natečaj, kadar je to primerno, dveh ali več institucij);
 - b) tip natečaja (bodisi na podlagi kvalifikacij ali preizkusov ali na podlagi obojih);
 - c) vrsto del in nalog za prosto delovno mesto in za ponujeno funkcionalno skupino in razred;
 - d) [...] diplome in druga dokazila o formalnih kvalifikacijah ali izkušnje, zahtevane za prosto delovno mesto;
 - e) kadar natečaj temelji na preizkusih, njihovo vrsto in način ocenjevanja;
 - f) kjer je to primerno, znanje jezikov, zahtevano zaradi posebne vrste prostih delovnih mest;
 - g) kjer je to primerno, starostno mejo in vsako povišanje starostne meje v primeru uslužbencev Skupnosti, ki so dopolnili vsaj eno leto delovne dobe;
 - h) rok za oddajo prošenj;
- [...]"

13 Člen 7 te priloge določa:

„1. Po posvetovanju z odborom za Kadrovske predpise institucije pooblastijo Evropski urad za izbor osebja [v nadaljevanju: EPSO], da sprejme vse potrebne ukrepe za zagotovitev enakih standardov v postopkih izbire uradnikov Unije [...].“

Sklep 2002/620/ES

- 14 Urad EPSO je bil ustanovljen s Sklepom Evropskega parlamenta, Sveta, Komisije, Sodišča, Računskega sodišča, Ekonomsko-socialnega odbora, Odbora regij in Evropskega varuha človekovih pravic z dne 25. julija 2002 (2002/620/ES) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 46).
- 15 Člen 2(1), prvi stavek, tega sklepa določa, da ima urad EPSO med drugim pristojnost izbiranja, ki je bila s Prilogo III h Kadrovskim predpisom dodeljena organom, pristojnim za imenovanja, pri institucijah, ki so podpisale ta sklep.
- 16 Člen 4, zadnji stavek, Sklepa 2002/620 določa, da se kakršna koli pritožba iz področij, na katera se nanaša ta sklep, vložijo proti Komisiji.

Druga besedila, ki se uporabljajo

Splošna pravila za javne natečaje

- 17 Urad EPSO je 27. februarja 2015 v Uradnem listu Evropske unije objavil dokument z naslovom „Splošna pravila za javne natečaje“ (UL 2015, C 70 A, str. 1), v katerem je na prvi strani navedeno, da so ta „splošna pravila [...] sestavni del razpisa natečaja in skupaj z razpisom tvorijo zavezujoči okvir natečajnega postopka“.
- 18 Točka 1.3 teh splošnih pravil, naslovljena „Upravičenost“, v zvezi z znanjem jezikov določa:

„[...]“

Na podlagi dolgoletne prakse institucij EU v zvezi z jeziki, ki se uporabljajo za notranjo komunikacijo, ter ob upoštevanju potreb služb glede zunanje komunikacije in obravnave zadev so najpogosteje uporabljeni jeziki še vedno angleščina, francoščina in nemščina.

Možnosti izbire drugega jezika so bile določene v skladu z interesom službe, na podlagi katerega morajo biti novozaposleni uslužbenci sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo in se pri vsakdanjem delu učinkovito sporazumevati. V nasprotnem primeru bi bilo učinkovito delovanje institucij resno ogroženo.

Zaradi enake obravnave morajo vsi kandidati, tudi tisti, ki enega od teh treh jezikov prijavijo kot prvi uradni jezik, določene teste opraviti v svojem drugem jeziku, ki ga izberejo med navedenimi tremi. Ocena posebnih kompetenc tako institucijam omogoča, da v okolju, ki je podobno dejanskemu delovnemu okolju, ocenijo, ali so kandidati sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo. Navedeno ne vpliva na poznejše jezikovno usposabljanje, katerega namen je pridobiti sposobnost opravljanja dela v tretjem jeziku v skladu s členom 45(2) kadrovske predpisa. [...]“

Sporni razpis natečaja

- 19 Splošno sodišče je v točkah od 1 do 13 izpodbijane sodbe vsebino spornega razpisa natečaja predstavilo tako:

„1 [Urad EPSO] je 12. maja 2016 v Uradnem listu Evropske unije objavil [sporni razpis natečaja]. [...]“

2 V uvodu [spornega] razpisa [natečaja] je navedeno [...], da ta razpis skupaj s Splošnimi pravili [...] pomeni pravno zavezujoč okvir za zadevni izbirni postopek. Vendar je natančneje določeno, da se Priloga II k splošnim pravilom za javne natečaje [...] ne uporablja za zadevni izbirni postopek in da jo nadomešča besedilo iz Priloge II k [spornemu] razpisu [natečaja].

[...]“

4 V delu [spornega] razpisa [natečaja], naslovljenem ‚Pogoji za pripustitev k natečaju‘, v katerem so opredeljeni pogoji, ki jih morajo zainteresirane osebe izpolnjevati ob potrditvi prijave, se med posebnimi pogoji za pripustitev k natečaju zahteva ‚znanje enega izmed 24 uradnih jezikov [Unije] vsaj na stopnji C1 [skupnega evropskega referenčnega okvira za jezike]‘, pri čemer je ta

jezik naveden kot ‚1. jezik‘ natečaja, in ‚znanje angleščine, francoščine ali nemščine vsaj na stopnji B2 [skupnega evropskega referenčnega okvira za jezike]‘. Ta drugi jezik, naveden kot ‚2. jezik‘ natečaja, ne sme biti isti kot jezik, ki ga je kandidat izbral kot 1. jezik.

5 Določeno je tudi, da morajo kandidati ‚elektronsko prijavo izpolniti v angleščini, francoščini ali nemščini‘.

6 V istem delu [spornega] razpisa [natečaja] je navedeno, da mora biti ‚[d]rugi izbrani jezik [...] angleščina, francoščina ali nemščina‘, da so ‚[t]o [...] glavni delovni jeziki institucij [Unije] in [da morajo biti] v interesu službe [...] novozaposleni uslužbenci sposobni takoj začeti opravljati delo ter se pri vsakdanjem delu učinkovito sporazumevati v vsaj enem od njih‘. Kandidati so v zvezi s tem opozorjeni, da ‚[d]odatne informacije o zahtevanih jezikih za ta natečaj‘ najdejo v Prilogi II k [spornemu] razpisu [natečaja], naslovljeni ‚Utemeljitev jezikovne ureditve za ta izbirni postopek‘.

[...]

8 V uvodnem delu Priloge II k [spornemu] razpisu [natečaja] je navedeno:

‚Ta natečaj je natečaj za specializirane profile, namenjen zaposlovanju upravnih uslužbencev na področju revizije. Zahteve v [delu] ‚POGOJI ZA PRIPUSTITEV K NATEČAJU‘ tega razpisa natečaja so v skladu s primarnimi zahtevami institucij [Unije] po strokovnih spretnostih, izkušnjah in znanju ter potrebo, da so novozaposleni uslužbenci sposobni delati učinkovito, zlasti z drugimi uslužbenci.

Zato morajo kandidati svoj drugi jezik natečaja izbrati med omejenim številom uradnih jezikov [Unije]. Razlog za to omejitev so tudi proračunske in operativne omejitve ter metode izbora urada EPSO, opisane v točkah 1, 2 in 3. Jezikovne zahteve za ta natečaj je sprejel upravni odbor urada EPSO ob upoštevanju teh dejavnikov in drugih posebnih zahtev, povezanih z naravo nalog ali posebnimi potrebami zadevnih institucij [Unije].

Glavni namen tega natečaja je sestaviti rezervni seznam upravnih uslužbencev za zaposlitev pri Evropski komisiji ter v omejenem številu tudi pri Evropskem računskem sodišču. Ko se bodo upravni uslužbenci zaposlili, je nujno, da bodo sposobni takoj začeti opravljati svoje delo ter se sporazumevati s sodelavci in vodstvom. Ob upoštevanju meril o rabi jezikov v postopkih [Unije] za izbor osebja, ki so navedena v točki 2, institucije [Unije] menijo, da so angleščina, francoščina in nemščina najustreznejše možnosti izbire drugega jezika za ta natečaj.

Ker osebje v institucijah [Unije] za sporazumevanje, prevajanje in administrativno komunikacijo najpogosteje uporablja angleščino, francoščino in nemščino, morajo kandidati med svojima obveznima jezikoma ponuditi vsaj enega od teh jezikov.

Dobro znanje angleščine, francoščine ali nemščine je poleg tega nujno za analizo stanja revidirancev, izvedbo predstavitev, razprave in pisanje poročil, da se zagotovita učinkovito sodelovanje in izmenjava informacij z revidiranimi službami in ustreznimi organi.

Kandidati morajo pri izpolnjevanju elektronske prijave uporabiti svoj drugi jezik natečaja (angleščino, francoščino ali nemščino), EPSO pa mora te jezike uporabiti za množično komunikacijo s kandidati, ki so predložili veljavno prijavo, in nekatere teste, opisane v točki 3.‘

9 V točki 1 Priloge II k [spornemu] razpisu [natečaja], naslovljeni ‚Utemeljitev izbire jezikov za posamezni izbirni postopek‘, je navedeno:

,Institucije [Unije] menijo, da mora odločitev o jezikih, ki se uporabljajo v posameznem izbirnem postopku, in zlasti kakršna koli omejitev izbire jezikov temeljiti na naslednjih dejavnikih:

i) Zahteva, da so novozaposleni sposobni takoj začeti opravljati svoje delo

Novozaposleni morajo biti sposobni takoj začeti opravljati svoje delo in naloge, za katere so bili zaposleni. Urad EPSO mora zato zagotoviti, da imajo uspešni kandidati ustrezno znanje kombinacije jezikov za učinkovito opravljanje nalog, in zlasti, da so sposobni, da se pri svojem vsakdanjem delu učinkovito sporazumevajo s sodelavci in vodstvom.

Zato je lahko upravičeno organizirati nekatere teste v omejenem številu sporazumevalnih jezikov, da se zagotovi, da so vsi kandidati sposobni delati v vsaj enem od njih, ne glede na njihov prvi uradni jezik. V nasprotnem primeru bi nastalo veliko tveganje, da uspešni kandidati v znatnem deležu ne bi bili v razumnem času sposobni opravljati nalog, za katere bi bili zaposleni. Poleg tega bi zanemarili očitno dejstvo, da so kandidati, ki se potegujejo za delo v javni upravi EU, pripravljani delati v mednarodni organizaciji, ki mora za uspešno delo in opravljanje nalog, ki ji jih nalagata Pogodbi EU, uporabljati sporazumevalne jezike.

ii) Narava izbirnega postopka

V nekaterih primerih lahko omejitev izbire jezikov kandidatov upravičuje tudi narava izbirnega postopka.

V skladu s členom 27 kadrovske predpisev urad EPSO kandidate ocenjuje na javnih natečajih, s katerimi lahko oceni spretnosti kandidatov in bolje napove, ali bodo sposobni opravljati svoje naloge.

Ocenjevalni center je metoda izbora, ki zajema standardizirano ocenjevanje kandidatov na podlagi različnih scenarijev, ki jih opazuje več članov natečajne komisije. Pri ocenjevanju se uporabljajo okvir kompetenc, ki ga vnaprej določijo organi za imenovanja, ter skupna metoda točkovanja in skupno odločanje.

Takšno ocenjevanje posebnih spretnosti institucijam [Unije] omogoča, da v razmerah, ki so podobne dejanskemu delovnemu okolju, ocenijo, ali so kandidati sposobni takoj začeti opravljati delo. Številne znanstvene raziskave so pokazale, da je s testi v ocenjevalnih centrih, ki posnemajo dejansko delovno okolje, mogoče najbolje napovedati dejansko učinkovitost. Ocenjevalni centri se zato uporabljajo po vsem svetu. Zaradi trajanja poklicne poti in stopnje mobilnosti znotraj institucij [Unije] je tovrstna ocena ključnega pomena, zlasti pri izboru stalnih uradnikov.

Da se omogočita ocenjevanje kandidatov pod enakimi pogoji ter njihovo neposredno sporazumevanje z ocenjevalci in drugimi kandidati, ki sodelujejo pri vaji, se kandidati ocenjujejo v skupini s skupnim jezikom. Zato je nujno potrebno, da se testi v ocenjevalnem centru organizirajo v omejenem številu jezikov, razen če je opravljanje testov v ocenjevalnem centru del natečaja z enim samim glavnim jezikom.

iii) Proračunske in operativne omejitve

Upravni odbor urada EPSO iz več razlogov meni, da testov v ocenjevalnem centru za posamezne natečaje ne bi bilo praktično organizirati v vseh uradnih jezikih [Unije].

Prvič, takšen pristop bi imel zelo resne finančne posledice, zaradi česar institucije [Unije] ne bi mogle zadovoljiti svojih zaposlitvenih potreb znotraj zdajšnjega proračunskega okvira. Prav tako to ne bi bilo stroškovno učinkovito za evropske davkoplačevalce.

Drugič, za izvedbo testov v ocenjevalnem centru v vseh uradnih jezikih bi bili na natečajih EPSO potrebni precejšnje število tolmačev in ustrezni prostori s kabinami za tolmačenje.

Tretjič, potrebno bi bilo veliko večje število članov natečajne komisije, ki bi pokrivali različne jezike kandidatov.'

10 V točki 2 Priloge II k [spornemu] razpisu [natečaja], naslovljeni ‚Merila za izbiro jezikov za posamezni izbirni postopek‘, je navedeno:

‚Če morajo kandidati izbirati med omejenim številom uradnih jezikov [Unije], mora upravni odbor urada EPSO za vsak primer posebej določiti jezike, ki se uporabljajo za posamezni javni natečaj, pri čemer upošteva:

- i) morebitna posebna notranja pravila o rabi jezikov v zadevnih institucijah ali organih;
- ii) posebne zahteve, povezane z naravo nalog in posebnimi potrebami zadevnih institucij;
- iii) jezike, ki se najpogosteje uporabljajo v zadevnih institucijah in so določeni na podlagi:

- prijavljenega in dokazanega znanja jezikov aktivno zaposlenih stalnih uradnikov [Unije] vsaj na stopnji B2 skupnega evropskega referenčnega okvira za jezike,
- najpogostejših ciljnih jezikov, v katere se prevajajo dokumenti za notranjo uporabo v institucijah [Unije],
- najpogostejših izvornih jezikov, iz katerih se prevajajo dokumenti, ki se pripravijo znotraj institucij [Unije] za zunanjo uporabo;

iv) jezike, ki se uporabljajo za administrativno komunikacijo znotraj zadevnih institucij.‘

11 Nazadnje, v točki 3 Priloge II k [spornemu] razpisu [natečaja], naslovljeni ‚Jeziki komunikacije‘, je navedeno:

‚V tem oddelku so opisana splošna pravila o rabi jezikov v komunikaciji med uradom EPSO in potencialnimi kandidati. Druge, posebne zahteve so lahko določene v posameznem razpisu natečaja.

Urad EPSO ustrezno upošteva pravico kandidatov kot državljanov [Unije], da komunicirajo v svojem maternem jeziku. Prav tako priznava, da so kandidati, ki so potrdili svojo prijavo, potencialni člani javne uprave [Unije], ki imajo pravice in obveznosti, določene v kadrovskih predpisih. Zato institucije [Unije] menijo, da bi moral urad EPSO, kadar je mogoče, s kandidati komunicirati in jih o njihovi prijavi obveščati v vseh uradnih jezikih [Unije]. [...] Zato bodo stabilni elementi spletišča EPSO, razpisi natečajev in Splošna pravila za javne natečaje objavljeni v vseh uradnih jezikih.

Jeziki, ki jih je treba uporabiti pri izpolnjevanju elektronske prijave, so določeni v posameznem razpisu natečaja. Navodila za izpolnjevanje prijave morajo biti na voljo v vseh uradnih jezikih. Te določbe se bodo uporabljale v prehodnem obdobju, ki je potrebno za uvedbo postopka začetne elektronske prijave v vseh uradnih jezikih.

Ko bo začetna prijava kandidata potrjena, bo zaradi hitre in učinkovite komunikacije množično sporočanje urada EPSO velikemu številu kandidatov potekalo v omejenem številu uradnih jezikov [Unije]. To bo bodisi prvi ali drugi jezik kandidata, kot je določeno v zadevnem razpisu natečaja.

Kandidati se lahko na urad EPSO obrnejo v katerem koli uradnem jeziku [Unije], vendar se jih, da bi urad EPSO lahko njihovo vprašanje obravnaval učinkoviteje, spodbuja, da jezik izberejo med omejenim številom jezikov, za katere lahko osebje EPSO zagotovi takojšnjo jezikovno pokritost brez potrebe po prevajanju.

Nekateri testi se prav tako lahko izvedejo v omejenem številu uradnih jezikov [Unije], da se zagotovi, da imajo kandidati potrebno raven jezikovnega znanja za sodelovanje v ocenjevalni fazi javnih natečajev. Jeziki za različne teste bodo določeni v posameznem razpisu natečaja.

Institucije [Unije] menijo, da ta ureditev zagotavlja pošteno in ustrezno ravnotežje med interesi službe ter načeloma večjezičnosti in nediskriminacije na podlagi jezika. Dejstvo, da morajo kandidati izbrati drugi jezik, ki ni njihov prvi jezik (običajno materni jezik ali na enakovredni ravni), zagotavlja, da jih je mogoče primerjati pod enakimi pogoji. [...]

- 12 V delu [spornega] razpisa [natečaja], naslovljenem ‚Izbirni postopek‘, je v točki 1 navedeno, da se ‚[r]ačunalniško podprti testi z vprašanji izbirnega tipa‘, in sicer testi verbalnega razumevanja, numeričnega razumevanja in abstraktnega razmišljanja, ki sestavljajo prvo fazo zadevnega izbirnega postopka, organizirajo v jeziku, ki ga vsak kandidat izbere kot prvi jezik natečaja.
- 13 Poleg tega bodo v skladu s točko 3 navedenega dela po ‚izboru na podlagi kvalifikacij‘, ki je druga faza natečaja, na katerega se nanaša [sporni] razpis [natečaja], kandidati, ki bodo med najboljšimi po skupnem številu točk, povabljeni, da v jeziku, ki ga bodo izbrali kot drugi jezik natečaja, opravijo teste v ocenjevalnem centru, kar je zadnja faza natečaja, ki vključuje več testov, s katerimi se ocenjujejo različne kompetence kandidatov.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 20 Italijanska republika je 5. avgusta 2016 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega razpisa natečaja. Kraljevina Španija je intervenirala v podporo Italijanski republiki.
- 21 Italijanska republika je s tožbo izpodbijala zakonitost dveh delov jezikovne ureditve, uvedene s spornim razpisom natečaja, s katerima je bila izbira drugega jezika natečaja ter jezika sporazumevanja med kandidati in uradom EPSO omejena na nemščino, angleščino in francoščino.
- 22 Na prvem mestu, Splošno sodišče je skupaj preučilo tretji in sedmi tožbeni razlog, ki sta se nanašala na prvi del te jezikovne ureditve.
- 23 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 62 izpodbijane sodbe navedlo, da omejitev izbire drugega jezika natečaja, na katerega se nanaša sporni razpis natečaja (v nadaljevanju: omejitev izbire jezika 2 natečaja ali zadevna omejitev), na nemščino, angleščino in francoščino v bistvu pomeni različno obravnavanje na podlagi jezika, ki je na podlagi člena 1d(1) Kadrovskih predpisov načeloma prepovedano, pri čemer je dodalo, da je tako različno obravnavanje lahko utemeljeno.
- 24 Zato je v točkah od 63 do 199 izpodbijane sodbe tako utemeljitev preizkusilo.
- 25 V okviru tega preizkusa je v točkah od 80 do 100 izpodbijane sodbe preverilo tri razloge, navedene v spornem razpisu natečaja, v utemeljitev zadevne omejitve.

- 26 Splošno sodišče je v točki 88 izpodbijane sodbe presodilo, da niti proračunske in operativne omejitve niti specifičnost preizkusov v ocenjevalnem centru ne omogočajo utemeljite ugotovljenega različnega obravnavanja.
- 27 V tem okviru je Splošno sodišče v točki 91 izpodbijane sodbe ugotovilo, da čeprav bi bila nujnost takojšnje sposobnosti novozaposlenih, da opravljajo svoje delo, morda primerna za utemeljitev omejitve na tri zadevne jezike, niti proračunske in operativne omejitve niti narava izbirnega postopka nista razloga, ki bi lahko tako omejitev utemeljila.
- 28 V zvezi s prvim od teh treh razlogov je Splošno sodišče po eni strani v točkah 93 in 94 izpodbijane sodbe navedlo, da čeprav preudarki, navedeni v uvodnem delu in točki 1(i) Priloge II k spornemu razpisu natečaja, kažejo na obstoj interesa službe za to, da so novozaposlene osebe sposobne opravljati svoje naloge in se učinkovito sporazumevati takoj po zaposlitvi, sami po sebi ne zadostujejo za dokaz, da zadevne naloge, in sicer naloge upravnega uslužbenca na področju revizije v okviru institucij, na kateri se nanaša sporni razpis, konkretno zahtevajo zadovoljivo znanje nemščine, angleščine ali francoščine, na pa drugih uradnih jezikov Unije.
- 29 Po drugi strani je Splošno sodišče v točkah od 95 do 98 izpodbijane sodbe menilo, da te analize ne ovrže opis nalog, ki jih bodo morali opravljati zaposleni uspešni kandidati, kot je naveden v spornem razpisu natečaja, ker zgolj na podlagi tega opisa ni mogoče ugotoviti, da bi trije jeziki, na katere je omejena izbira jezika 2 zadevnega natečaja, vsem uspešnim kandidatom na teh natečajih omogočili, da takoj začnejo opravljati delo. Splošno sodišče je ocenilo, da noben element iz tega razpisa natečaja ne omogoča dokaza dejanske uporabe teh treh jezikov pri opravljanju nalog, naštetih v Prilogi I k temu razpisu, ali pri pripravi predstavitev, poteku razprav in pripravi poročil, na katere se sklicuje v uvodnem delu njegove Priloge II. Prav tako naj iz navedenega razpisa niti iz elementov v spisih obravnavanih zadev ne bi izhajalo, da se vsi trije zgoraj navedeni jeziki dejansko uporabljajo v stikih med upravnimi uslužbenci, zadolženimi za revizijske naloge, in revidiranimi subjekti ali službami ter pristojnimi organi.
- 30 Zato je Splošno sodišče v točki 100 izpodbijane sodbe ugotovilo, da razlog, ki se nanaša na potrebo, da so novozaposlene osebe takoj sposobne začeti opravljati delo, glede na nejasno in splošno ubeseditev tega razloga v spornem razpisu natečaja in neobstoj konkretnih navedb, s katerimi bi bil ta razlog lahko utemeljen, ne more utemeljiti omejitve izbire jezika 2 natečaja.
- 31 V teh okoliščinah je Splošno sodišče nato preverilo, ali je z elementi, ki jih je Komisija predložila v utemeljitev tega razloga, mogoče dokazati, da je bila zadevna omejitev glede na funkcionalne posebnosti prostih delovnih mest objektivno in razumno utemeljena s potrebo po tem, da so upravni uslužbenci takoj sposobni začeti opravljati delo.
- 32 Splošno sodišče je za to preverjanje, prvič, v točkah od 106 do 149 izpodbijane sodbe preučilo elemente v zvezi z notranjo prakso Komisije na jezikovnem področju, in sicer:
- Sporočilo SEC(2000) 2071/6 predsednika Komisije z dne 29. novembra 2000 o poenostavitvi postopka odločanja in zapisnik 1502. seje Komisije z dne 29. novembra 2000, sestavljen 6. decembra 2000 (PV(2002) 1502), o potrditvi tega sporočila s strani kolegija članov;
 - Poslovnik Komisije (UL 2000, L 308, str. 26), kakor je bil spremenjen s Sklepom Komisije z dne 24. februarja 2010 (2010/138/EU, Euratom) (UL 2010, L 55, str. 60) (v nadaljevanju: Poslovnik), in podrobna pravila za uporabo tega poslovnika (C(2010) 1200 final);

- izvleček iz Pravidnika o operativnih postopkih Komisije, naslovljen „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“, in nekatere s tem povezane dokumente;
 - Prilogo k Sporočilu Komisije SEC(2006) 1489 final z dne 20. decembra 2006 o prevajanju pri Komisiji z naslovom „Pravila o prevajanju po letu 2006“ (v nadaljevanju: pravila o prevajanju po letu 2006).
- 33 Kar zadeva zlasti Sporočilo SEC(2000) 2071/6, je Splošno sodišče to sporočilo preučilo v točkah od 112 do 117 izpodbijane sodbe, pri čemer je v točki 113 te sodbe ugotovilo, da je njegov „namen v bistvu oceniti različne vrste postopkov odločanja kolegija članov Komisije, kot so določeni v njenem poslovniku v različici, ki je veljala ob izdaji tega sporočila, in predlagati njihovo poenostavitev. V takih okoliščinah in s sklicevanjem na določeno vrsto postopka, in sicer pisni postopek, je v točki 2.2 navedenega sporočila navedeno, da ‚je treba dokumente posredovati v treh delovnih jezikih Komisije‘, ne da bi ti bili naštet. Zgolj to sklicevanje, čeprav vsebuje izraz ‚delovni jeziki‘, pa naj ne bi zadoščalo za dokaz, da so angleščina, francoščina in nemščina jeziki, ki jih vse službe Komisije dejansko uporabljajo pri svojem vsakdanjem delu.“ Potem ko je Splošno sodišče v točkah od 114 do 116 navedene sodbe poudarilo, da je obseg tega sklicevanja poleg tega niansiran z drugimi odlomki Sporočila SEC(2000) 2071/6, je v točki 117 iste sodbe ugotovilo, da na podlagi tega sporočila „ni mogoče izpeljati koristnih sklepov o dejanski uporabi angleščine, francoščine in nemščine pri vsakodnevem delu služb Komisije ali *a fortiori* pri opravljanju nalog, navedenih v [spornem] razpisu [natečaja]“.
- 34 Splošno sodišče je v točki 118 izpodbijane sodbe dodalo, da te ugotovitve ni mogoče ovreči z drugimi besedili, z vidika katerih Komisija predlaga, naj se analizira Sporočilo SEC(2000) 2071/6, in sicer z njenim poslovnikom, podrobnimi pravili za izvajanje tega poslovnika in dokumentom z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“, pri čemer je ta tri besedila, vsakega posamezno, preučilo v točkah od 191 do 121 te sodbe.
- 35 Splošno sodišče je v točki 132 izpodbijane sodbe v zvezi s tem poudarilo, da besedil iz točke 34 te sodbe, obravnavanih skupaj, ni mogoče analizirati kot podrobna pravila za izvajanje v Poslovniku, v zvezi s splošno jezikovno ureditvijo, vzpostavljene z Uredbo št. 1/58, v smislu člena 6 te uredbe. Kot naj bi pojasnila tudi Komisija, ta besedila le „odsevajo dolgo ustaljeno upravno prakso v tej instituciji, pri kateri se angleščina, francoščina in nemščina uporabljajo kot jeziki, v katerih morajo biti dokumenti na voljo za predložitev kolegiju članov v odobritev“. Poleg tega je Splošno sodišče, potem ko je v točkah 133 in 134 izpodbijane sodbe med drugim ugotovilo, da zlasti dokumenta z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“, ki je izvleček iz Pravidnika o operativnih postopkih, ni mogoče šteti za odločitev njenega predsednika, da določi jezike za pripravo dokumentov, ki se predložijo kolegiju, v točki 135 te sodbe ugotovilo, da je Komisija priznala, da ne obstaja notranja odločba o določitvi delovnih jezikov te institucije.
- 36 Po teh „uvodnih pojasnilih“ je Splošno sodišče nato v točki 136 izpodbijane sodbe ugotovilo, da ker je njihov edini namen opredeliti jezike, ki so potrebni za potek različnih postopkov odločanja Komisije, vsa besedila, ki jih je ta predložila, ne morejo utemeljiti omejitve izbire jezika 2 zadevnega natečaja na angleščino, francoščino in nemščino glede na funkcionalne posebnosti delovnih mest, na katera se nanaša sporni razpis natečaja.
- 37 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 137 izpodbijane sodbe pojasnilo, da iz teh besedil ne izhaja, da obstaja nujna povezava med postopki odločanja Komisije, zlasti tistimi, ki potekajo v kolegiju njenih članov, in nalogami, ki bi jih lahko opravljali uspešni kandidati spornega natečaja. Tudi ob

predpostavki, da člani določene institucije pri posvetovanju uporabljajo izključno le enega ali nekaj jezikov, namreč brez dodatnih pojasnil ni mogoče domnevati, da novozaposleni uradnik, ki ne obvlada nobenega od teh jezikov, v zadevni instituciji ne bi mogel takoj zagotoviti koristnega dela.

- 38 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 138 izpodbijane sodbe poudarilo, da iz besedil, ki jih je predložila Komisija, prav tako ne izhaja, da njene službe pri vsakdanjem delu dejansko uporabljajo vse tri jezike, opredeljene kot „postopkovni jeziki“. Prav tako naj bi bilo iz Sporočila SEC(2000) 2071/6 mogoče sklepati, da različic tega dokumenta v „postopkovnih“ jezikih, potrebnih za njihovo posredovanje kolegiju članov Komisije, ne pripravi služba, ki je vsebinsko odgovorna za pripravo dokumenta, ampak generalni direktorat za prevajanje. V točki 139 te sodbe je Splošno sodišče dodalo, da ker se od nobenega uradnika ne zahteva, da ima zadovoljivo znanje vseh treh jezikov, zahtevanih v spornem razpisu natečaja, si je enako težko predstavljati, da je priprava osnutka akta v jezikovnih različicah, zahtevanih za njegovo pošiljanje temu kolegiju, hkrati razdeljena med ustrezno število uradnikov, ki so del službe, odgovorne za pripravo tega osnutka. Poleg tega je Splošno sodišče, potem ko je v točkah od 140 do 143 navedene sodbe zavrnilo trditve Komisije na podlagi Sporočila SEC(2006) 1489 final, v točkah od 144 do 148 navedlo, da besedila, ki jih je predložila ta institucija, še zdaleč ne kažejo na izključno uporabo treh „postopkovnih“ jezikov v postopkih, na katere se nanašajo.
- 39 Glede na to analizo je Splošno sodišče v točki 149 izpodbijane sodbe presodilo, da z zadevnimi besedili ni mogoče dokazati, da je zadevna omejitev primerna za zadovoljevanje dejanskih potreb službe in, posledično, da obstaja interes službe – glede na funkcionalne posebnosti delovnih mest, na katera se ta razpis nanaša – da so novozaposlene osebe sposobne takoj začeti opravljati svoje delo.
- 40 Drugič, Splošno sodišče je v točkah od 150 do 165 izpodbijane sodbe preučilo elemente v zvezi z jeziki, ki jih uporabljajo člani osebja Komisije, zadolženi za revizijske naloge.
- 41 Splošno sodišče je najprej v točkah od 152 do 163 izpodbijane sodbe analiziralo prilogo z naslovom „[D]ati sulla diffusione dell'inglese, del francese e del tedesco utilizzate come lingue veicolari dal personale della Commissione in funzione nel settore dell'audit al 30.09.2016“ (podatki o uporabi angleščine, francoščine in nemščine kot sporazumevalnih jezikov med osebjem Komisije, ki delajo na področju revizije, na dan 30. septembra 2016), pri čemer je v točki 157 te sodbe ugotovilo, da ti podatki niti sami po sebi niti v povezavi z besedili, preučeni v točkah od 106 do 149 navedene sodbe, ne omogočajo ugotovitve, kateri je ali so sporazumevalni jeziki, ki jih zadevne službe dejansko vsakodnevno uporabljajo pri svojem delu, oziroma jezik ali jeziki, ki bi bili nujno potrebni za opravljanje revizijskih nalog. Posledično je Splošno sodišče menilo, da na podlagi teh podatkov ni mogoče ugotoviti, kateri je ali so tisti jeziki, katerih zadovoljivo znanje bi uspešnim kandidatom na natečaju, na katerega se nanaša sporni razpis natečaja, pomagalo, da bi postali upravni uslužbenci, ki so sposobni takoj začeti opravljati svoje delo. V točki 158 iste sodbe je dodalo, da iz istih razlogov dodatni elementi, ki jih je Komisija predložila glede znanja jezikov svojega osebja, ki dela na področju revizije ter ki spada v funkcionalno skupino AST in kategorijo pogodbenih uslužbencev, ne morejo biti upoštevni za rešitev spora, ki ga obravnava.
- 42 Poleg tega je Splošno sodišče po tem, ko je v točki 159 izpodbijane sodbe opozorilo na svojo sodno prakso, v skladu s katero omejitve izbire drugega jezika kandidatov natečaja na omejeno število uradnih jezikov ni mogoče šteti za objektivno utemeljeno in sorazmerno, če so med temi jeziki poleg jezika, katerega znanje je zaželeno ali celo nujno, drugi jeziki, ki potencialnim uspešnim kandidatom natečaja ne dajejo nobene posebne prednosti v primerjavi z drugim uradnim jezikom, v točki 160 te sodbe presodilo, da čeprav bi bilo treba šteti, da lahko znanje jezikov

aktivnega osebja kaže na to, da bi moral novozaposleni, da bi takoj lahko začel opravljati delo na ravni notranje komunikacije, obvladati jezik, ki je posebej razširjen med tem osebjem, zadevni podatki ne morejo utemeljiti omejitve, ki jo sporni razpis natečaja nalaga glede izbire jezika 2.

- 43 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 161 izpodbijane sodbe poudarilo, da je iz analize podatkov o jezikih, ki so bili prijavljeni kot „1. jezik“ in „2. jezik“, namreč razvidno, da bi se lahko le za zadovoljivo znanje angleščine štelo, da daje prednost morebitnim uspešnim kandidatom zadevnega natečaja. Nasprotno pa s temi podatki ni mogoče pojasniti, zakaj bi bil kandidat, ki ima na primer temeljito znanje italijanščine in zadovoljivo znanje nemščine, lahko na ravni notranje komunikacije sposoben takoj začeti opravljati svoje delo, medtem ko kandidat, ki bi imel temeljito znanje italijanščine in zadovoljivo znanje nizozemščine, tega ne bi bil sposoben. Poleg tega je Splošno sodišče glede podatkov v zvezi s „3. jezikom“ v točki 162 te sodbe pojasnilo, da čeprav njihova vsebina nikakor ne spreminja te presoje, jih nikakor ni mogoče upoštevati, saj iz priloge, ki jo je predložila Komisija, ne izhaja, da je osebje, na katero se ti podatki nanašajo, že dokazalo sposobnost delati v svojem tretjem jeziku.
- 44 Splošno sodišče je tako v točki 163 izpodbijane sodbe ugotovilo, da s podatki o znanju jezikov oseb, ki so pri Komisiji zaposlene na področju revizije, ni mogoče utemeljiti zadevne omejitve glede na cilj, da so na voljo uspešni kandidati, ki so sposobni takoj začeti opravljati svoje delo.
- 45 Po drugi strani je Splošno sodišče glede dokumenta, ki ga je predložila Komisija in ki zajema podatke, zbrane pri njeni revizijski službi, iz katerih naj bi po mnenju te institucije izhajalo, da se posvetovanja te službe z drugimi službami odvijajo le v angleščini in francoščini, medtem ko so končna revizijska poročila sprejeta le v angleščini, v točkah 164 in 165 izpodbijane sodbe menilo, da ta dokument ni upošteven, ker ne vsebuje nobenega elementa, ki bi lahko dokazal uporabo nemščine kot delovnega ali sporazumevalnega jezika v okviru zadevnih služb.
- 46 Tretjič, Splošno sodišče je v točkah od 166 do 187 izpodbijane sodbe analiziralo elemente v zvezi z delovanjem Računskega sodišča. Najprej, Splošno sodišče je v zvezi s Sklepom Računskega sodišča št. 22-2004 z dne 25. maja 2004 o pravilih za prevajanje dokumentov za zasedanja njegovih članov, senatov in upravnega odbora (v nadaljevanju: Sklep 22/2004) v točki 172 te sodbe ugotovilo, da ta sklep v konkretnem primeru ne more biti upošteven, ker ne vsebuje nobenega elementa glede uporabe nemščine kot delovnega ali sporazumevalnega jezika v okviru služb Računskega sodišča.
- 47 Splošno sodišče je nato v točkah od 175 do 179 izpodbijane sodbe analiziralo obvestilo predsednika Računskega sodišča z dne 11. novembra 1983 in njegove priloge, in sicer zapisnik zaprtega zasedanja z dne 12. oktobra 1982 in obvestilo tega predsednika z istega dne o ureditvi tolmačenja in materialni organizaciji sej Računskega sodišča (v nadaljevanju skupaj: obvestilo z dne 11. novembra 1983), pri čemer je v točki 177 te sodbe zlasti ugotovilo, da na podlagi teh dokumentov ni mogoče ugotoviti, kateri je delovni ali sporazumevalni jezik ali jeziki, ki se uporabljajo v službah, v katerih naj bi se zaposlili uspešni kandidati natečaja iz spornega razpisa natečaja.
- 48 Nazadnje, Splošno sodišče je v točkah od 181 do 187 izpodbijane sodbe analiziralo preglednico, ki jo je predložila Komisija, z naslovom „LINGUE PARLATE DAL PERSONALE DELLA CORTE DEI CONTI IN SERVIZIO AL 30.09.2016“ (jeziki, ki jih govorijo aktivno zaposleni na Računskem sodišču na dan 30. septembra 2016) in v točki 185 te sodbe poudarilo, da na podlagi tega dokumenta prav tako ni mogoče ugotoviti, kateri je tisti jezik ali jeziki, katerih zadovoljivo

- znanje bi uspešnim kandidatom na natečaju iz spornega razpisa pomagalo, da bi bili sposobni takoj začeti opravljati svoje delo, saj tako kot podatki, ki jih je Komisija predložila v zvezi s svojim osebjem, le povzema podatke o znanju jezikov različnih kategorij uradnikov Računskega sodišča.
- 49 V teh okoliščinah je Splošno sodišče v točkah 187 in 188 izpodbijane sodbe ugotovilo, da tako kot elementi, ki jih je Komisija predložila v zvezi s svojo notranjo prakso na jezikovnem področju, tudi elementi v zvezi z jeziki, ki jih uporablja osebje Računskega sodišča, ne omogočajo ugotovitve, da bi bila zadevna omejitev upravičena s ciljem, da zaposleni upravni uslužbenci takoj začnejo opravljati delo.
- 50 Četrtrič, Splošno sodišče je v točkah od 189 do 196 izpodbijane sodbe preučilo elemente v zvezi z razširjenostjo angleščine, francoščine in nemščine kot tujih jezikov, ki se govorijo in študirajo v Evropi, pri čemer je v točkah 195 in 196 te sodbe presodilo, da ti elementi niti sami po sebi niti skupaj z drugimi elementi v spisih ne morejo utemeljiti zadevne omejitve, ker bi ti elementi potencialno kvečjemu lahko dokazovali sorazmernost te omejitve, če bi se izkazalo, da ta ustreza potrebi po razpolaganju z uspešnimi kandidati, ki lahko takoj začnejo opravljati delo, česar pa Komisija ni dokazala.
- 51 Splošno sodišče je glede na to, da je preučilo vse elemente, ki jih je predložila Komisija, v točkah od 197 do 199 izpodbijane sodbe ugotovilo, da ta ni dokazala, da je omejitev izbire jezika 2 objektivno utemeljena in sorazmerna z glavnim pričakovanim ciljem, ki je zaposliti upravne uslužbenke, ki bi bili sposobni takoj začeti opravljati svoje delo. Načela take omejitve namreč ni dovolj zagovarjati s sklicevanjem na veliko število uradnih jezikov Unije in na posledično nujno izbiro bolj omejenega števila jezikov ali celo enega samega jezika kot jezika za notranjo komunikacijo oziroma kot „sporazumevalnega jezika“. Poleg tega bi bilo treba glede na člen 1d(1) in (6) Kadrovske predpise objektivno utemeljiti izbiro enega ali več določenih jezikov, pri čemer so izključeni vsi drugi.
- 52 Zato je Splošno sodišče sprejelo tretji in sedmi tožbeni razlog ter sporni razpis natečaja razglasilo za ničen v delu, v katerem je izbira jezika 2 natečaja omejena na nemščino, angleščino in francoščino.
- 53 Na drugem mestu, Splošno sodišče je preučilo šesti tožbeni razlog v zvezi z drugim delom izpodbijane jezikovne ureditve, ki se je nanašal na kršitev člena 18 PDEU, člena 24, četrta odstavka, PDEU, člena 22 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, členov 1 in 2 Uredbe št. 1/58 ter člena 1d(1) in (6) Kadrovske predpise. Splošno sodišče je v točki 222 izpodbijane sodbe ugodilo temu tožbenemu razlogu in sporni razpis natečaja razglasilo za ničen v delu, v katerem je izbira jezikov sporazumevanja med kandidati in uradom EPSO omejena na nemščino, angleščino in francoščino.
- 54 Splošno sodišče je zato v točki 223 izpodbijane sodbe tožbi ugodilo in sporni razpis natečaja v celoti razglasilo za ničen. Poleg tega je v točkah od 225 do 230 te sodbe pojasnilo, da iz razlogov, navedenih v teh točkah, ta razglasitev ničnosti ne more vplivati na zaposlitve, ki so že bile opravljene na podlagi rezervnih seznamov, sestavljenih ob koncu zadevnega izbirnega postopka.

Predlogi strank v pritožbenem postopku

- 55 Komisija Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - če stanje postopka to dovoljuje, tožbo na prvi stopnji zavrne kot neutemeljeno;
 - Italijanski republiki naloži plačilo stroškov tega postopka in postopka na prvi stopnji in
 - Kraljevini Španiji naloži, naj nosi svoje stroške.
- 56 Italijanska republika in Kraljevina Španija Sodišču predlagata, naj:
- pritožbo zavrne in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 57 Komisija v utemeljitev svoje pritožbe navaja tri razloge.
- 58 Prvi in drugi pritožbeni razlog se nanašata na zakonitost omejitve izbire jezika 2 natečaja na nemščino, angleščino in francoščino, medtem ko se tretji pritožbeni razlog nanaša na zakonitost omejitve jezikov, ki se lahko uporabijo pri sporazumevanju med kandidati, na katere se nanaša sporni razpis natečaja, in uradom EPSO.

Prvi pritožbeni razlog

- 59 Prvi pritožbeni razlog, ki je razdeljen na tri dele, se nanaša na napačno uporabo prava pri razlagi člena 1d(6) Kadrovskih predpisov in pri opredelitvi obveznosti obrazložitve, ki jo ima Komisija, ter na kršitev obveznosti obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče.

Prvi del: napačna uporaba prava glede cilja razpolagati s kandidati, ki lahko takoj začnejo opravljati delo, in kršitev obveznosti obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče

– *Trditve strank*

- 60 Komisija trdi, da je Splošno sodišče pri preučitvi elementov v zvezi z notranjo prakso Komisije na jezikovnem področju in jeziki, ki jih uporablja osebje te institucije, zadolženo za revizijske naloge, brez kakršne koli obrazložitve uporabilo nezakonita merila za presojo, ali ti elementi dokazujejo upravičenost zadevne omejitve, in sicer – v točki 137 izpodbijane sodbe – sposobnost, da novozaposleni uradnik takoj učinkovito opravlja delo v instituciji zaposlitve, in – v točkah od 159 do 161 te sodbe – neobstoj „posebne prednosti“, ki jo nekateri od jezikov, na katere je ta izbira omejena, dajejo takemu uradniku. Z opiranjem na ta merila pa naj bi se zanikal interes službe, da bodo novozaposleni takoj lahko začeli opravljati delo.

- 61 Kar natančneje zadeva merilo iz točke 137 izpodbijane sodbe, Komisija trdi, prvič, da glede na to, da interes službe zahteva zaposlitev kandidatov, ki lahko takoj začnejo opravljati delo, okoliščina, da so ti kandidati vseeno sposobni učinkovito opravljati delo, ne bi bila upoštevana.
- 62 Namen zahteve, da lahko novozaposleni takoj začnejo opravljati delo, naj bi bil namreč zagotoviti kontinuiteto z osebjem, ki dela v zadevni službi zaposlitve, in naj bi presegel zgolj sposobnost, da se takoj učinkovito opravlja delo.
- 63 Drugič, Komisija trdi, da Splošno sodišče v nasprotju z obveznostjo obrazložitve ni niti opredelilo, kaj pojem „učinkovito opravljanje dela“ zajema, niti ni podprlo ugotovitve, da bi bilo tako delo mogoče opraviti.
- 64 Tretjič, „nemogoče“ naj bi bilo, da bi lahko novozaposleni kandidat, ki ne obvlada enega od treh jezikov, upravičenih na podlagi spornega razpisa natečaja kot jezik 2, učinkovito opravljal delo v instituciji, katere organ političnega vodenja in usmeritve, to je kolegij članov Komisije, sprejema notranje odločitve le v enem od teh treh jezikov. Komisija v zvezi s tem v bistvu trdi, da je sklicevanje Splošnega sodišča na točki 121 in 122 sodbe z dne 15. septembra 2016, Italija/Komisija (T-353/14 in T-17/15, EU:T:2016:495), napačno, ker je Odbor stalnih predstavnikov (Coreper), na katerega se sklicujeta ti točki, organ, ki je posebej določen v členu 16(7) PEU in ki naj bi bil ločen od drugih institucij. Obravnavana zadeva pa naj bi se nanašala na člane iste institucije, ki hkrati zajemajo kolegij in različne službe te institucije. Poleg tega naj specifičnost nalog, ki jih je treba opravljati v službah zaposlitve, ne bi vplivala na dejstvo, da so nazadnje službe tiste, ki predložijo vsak osnutek akta kolegiju članov Komisije.
- 65 Četrtič, Splošno sodišče naj bi s tem, da je menilo, da bi Komisija morala predložiti natančnejša pojasnila za utemeljitev zadevne omejitve, prekoračilo meje svojega sodnega nadzora, ne da bi poleg tega tako presojo obrazložilo.
- 66 Italijanska republika in Kraljevina Španija tem trditvam nasprotujeta.

– *Presoja Sodišča*

- 67 Opozoriti je treba, da morajo imeti v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča institucije Unije široko diskrecijsko pravico pri organizaciji svojih služb, zlasti pri določitvi meril za sposobnosti, ki se zahtevajo za prosta delovna mesta, ter – glede na ta merila in v interesu službe – pogojev in načinov organizacije natečajev. Tako morajo institucije, pa tudi urad EPSO, kadar ta izvaja pooblastila, ki so mu jih podelile navedene institucije, imeti možnost, da v skladu s svojimi potrebami določijo sposobnosti, ki jih morajo imeti kandidati, ki sodelujejo na natečajih, da zagotovijo koristno in razumno organizacijo svojih služb (sodba z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točka 88).
- 68 Vendar morajo institucije pri uporabi Kadrovskih predpisov zagotoviti spoštovanje člena 1d teh predpisov, ki prepoveduje vsakršno diskriminacijo na podlagi jezika. Odstavek 6 navedenega člena sicer določa, da je mogoče to prepoved omejiti, če so omejitve „objektivno [in razumno] utemeljene“ ter usmerjene „k legitimnim ciljem v splošnem interesu v okviru kadrovske politike“ (sodba z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točka 89).
- 69 Tako je široka diskrecijska pravica, ki jo imajo institucije Unije glede organizacije svojih služb, enako kot urad EPSO pod pogoji iz točke 68 te sodbe, nujno omejena s členom 1d Kadrovskih predpisov, tako da je različno obravnavanje na podlagi jezika, ki izhaja iz omejitve jezikovne

ureditve natečaja na omejeno število uradnih jezikov, lahko dopustno le, če je taka omejitev objektivno utemeljena in sorazmerna z dejanskimi potrebami službe. Poleg tega mora vsak pogoj glede specifičnih jezikovnih znanj temeljiti na jasnih, objektivnih in predvidljivih merilih, ki kandidatom omogočajo, da se seznanijo z razlogi za ta pogoj, sodiščem Unije pa, da preizkusijo njegovo zakonitost (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točke od 90 do 93 in navedena sodna praksa).

- 70 Institucija, ki je jezikovno ureditev izbirnega postopka omejila na omejeno število uradnih jezikov Unije, mora dokazati, da je taka omejitev primerna za zadovoljevanje dejanskih potreb v zvezi z nalogami, ki jih bodo zaposlene osebe opravljale, da je sorazmerna s temi potrebami in da temelji na jasnih, objektivnih in predvidljivih merilih, medtem ko mora Splošno sodišče opraviti konkreten preizkus objektivne upravičenosti in sorazmernosti te omejitve glede na navedene potrebe (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točki 93 in 94).
- 71 V okviru tega preizkusa mora sodišče Unije preveriti ne le vsebinsko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in doslednost, ampak tudi, ali so v teh dokazih vsi upoštevni podatki za presojo zapletenega položaja in ali je z njimi mogoče utemeljiti iz njih izpeljane sklepe (sodba z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točka 104).
- 72 Komisija s prvim delom tega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču v bistvu očita, da je preizkusilo utemeljitev omejitve izbire jezika 2 natečaja glede na cilj, ki ne ustreza cilju, ki je naveden v spornem razpisu natečaja.
- 73 Ugotoviti pa je treba, da ta očitek temelji na napačnem razumevanju točk 137 in od 159 do 161 izpodbijane sodbe, na vsebino katerih je bilo opozorjeno v točkah 37, 42 in 43 te sodbe.
- 74 Iz teh točk izpodbijane sodbe, razumljenih v njihovem kontekstu, je namreč razvidno, da je Splošno sodišče prav z vidika „potrebe po zaposlitvi upravnih uslužbencev, ki lahko takoj začnejo opravljati delo“, ki je med drugim navedena v točki 1(i) Priloge II k spornemu razpisu natečaja kot utemeljitev take omejitve, preučilo, ali je mogoče z elementi, ki jih je Komisija predložila v zvezi s svojo notranjo prakso na jezikovnem področju in jeziki, ki jih uporablja osebje te institucije, zadolženo za revizijske naloge, dokazati objektivno utemeljenost in sorazmernost te omejitve.
- 75 Tako, na prvem mestu, Splošno sodišče v zvezi s točko 137 izpodbijane sodbe s presojo, da „brez dodatnih pojasnil ni mogoče sklepati, da na novo zaposleni uradnik, ki ne zna nobenega od jezikov [upravičenih kot jezik 2], ne bi bil sposoben za takojšnje in učinkovito opravljanje dela v tej instituciji“, ni nikakor podvomilo o interesu službe, da razpolaga z upravnimi uslužbenci, ki lahko takoj začnejo opravljati delo, ampak je, nasprotno, skušalo ugotoviti, ali elementi, ki jih navaja Komisija v zvezi s svojo notranjo prakso na jezikovnem področju, dokazujejo, da je za zadovoljitev tega interesa glede na funkcionalne posebnosti delovnih mest, na katera se nanaša sporni razpis natečaja, in jezike, ki jih zadevne službe vsakodnevno dejansko uporabljajo pri svojem delu, potrebno, da je izbira jezika 2 tega natečaja omejena na nemščino, angleščino in francoščino (v zvezi z sodno prakso, ki jo Splošno sodišče navaja v tej točki 137, glej tudi sodbo z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točka 106).
- 76 Poleg tega, Splošno sodišče s takim ravnanjem ni niti kršilo svoje obveznosti obrazložitve niti prekoračilo meja svojega sodnega nadzora.

- 77 V skladu s sodno prakso, navedeno v točkah 70 in 71 te sodbe, je namreč Splošno sodišče – upravičeno in ne da bi prekoračilo meje svojega nadzora – preverilo, ali je bila omejitev izbire jezika 2 objektivno utemeljena s potrebo po tem, da se zaposlijo upravni uslužbenci, ki lahko takoj začnejo opravljati delo, in ali je zahtevana raven znanja jezikov sorazmerna z dejanskimi potrebami službe.
- 78 Kar zadeva trditve Komisije v zvezi z lastnimi postopki odločanja in njen očitok Splošnemu sodišču, da se je napačno sklicevalo na sodbo z dne 15. septembra 2016, Italija/Komisija (T-353/14 in T-17/15, EU:T:2016:495), in da je sprejelo specifičnost nalog, na katere se nanaša sporni razpis natečaja, da bi zavrnilo utemeljitev, ki se nanaša na cilj razpolaganja z upravnimi uslužbenci, ki lahko takoj začnejo opravljati delo, je treba najprej ugotoviti, da je Splošno sodišče preučilo vsa besedila, ki jih je predložila Komisija, in da je po koncu tega preizkusa prišlo do sklepa, da iz njih ne izhaja obstoj potrebne povezave med postopki odločanja Komisije in nalogami revizije, ki bi jih lahko opravljali uspešni kandidati na natečaju. Komisija pa te ugotovitve ne izpodbija, ampak trdi le, da naj bi bilo „nemogoče“ uporabljati drug jezik kot zadevne tri jezike.
- 79 Dalje, čeprav se točka 121 sodbe z dne 15. septembra 2016, Italija/Komisija (T-353/14 in T-17/15, EU:T:2016:495), na katero se sklicuje v točki 137 izpodbijane sodbe, nanaša na trditve Komisije v zvezi z jeziki, ki se uporabljajo v Coreperju, je treba navesti, da je Splošno sodišče v točki 122 iste sodbe prav tako menilo, da na splošno v zvezi z argumenti, ki se nanašajo na uporabo enega ali več jezikov kot „jezikov posvetovanja“ institucije Unije, brez dodatnih pojasnil ni mogoče domnevati, da novozaposleni uradnik, ki ne obvlada nobenega od teh jezikov, ne bi mogel takoj učinkovito opravljati dela v zadevni instituciji. Iz tega sledi, da Komisija nikakor ne more utemeljeno trditi, da je Splošno sodišče kršilo svojo sodno prakso.
- 80 Nazadnje, v zvezi s specifičnostjo nalog, na katere se nanaša sporni razpis natečaja, je treba poudariti, da je Splošno sodišče v točki 137 izpodbijane sodbe ugotovilo, da utemeljitev, ki se nanaša na cilj razpolaganja z upravnimi uslužbenci, ki lahko takoj začnejo opravljati delo, ni bila pravno zadostno podkrepljena.
- 81 V zvezi s tem se je Splošno sodišče v skladu s tem, kar je bilo opozorjeno v točkah 69 in 70 te sodbe, omejilo na preizkus, ki je potreben za ugotovitev znanja jezikov, ki ga lahko Komisija objektivno zahteva v interesu službe, glede na posebne naloge, na katere se nanaša sporni razpis natečaja.
- 82 Na drugem mestu, v zvezi z očitki Komisije, usmerjenimi zoper točke od 159 do 161 izpodbijane sodbe, je treba poudariti, da bi morala Komisija v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 70 te sodbe, dokazati, da je bila omejitev izbire jezika 2 natečaja primerna za zadovoljevanje dejanskih potreb v zvezi z nalogami, ki jih bodo morale zaposlene osebe opravljati.
- 83 Prav to je Splošno sodišče v točkah od 159 do 161 izpodbijane sodbe preverjalo prav to, pri čemer je ugotovilo, da podatki, ki jih je Komisija predložila v zvezi z znanjem jezikov osebja te institucije, zadolženega za revizijske naloge, v najboljšem primeru vodijo do sklepa, da čeprav bi obvladovanje angleškega jezika lahko za uspešne kandidate na spornem natečaju pomenilo prednost v interni komunikaciji in jim tako omogočilo, da so takoj operativni na ravni te komunikacije, pa tak sklep ne velja glede obvladovanja nemščine in francoščine.
- 84 Zato je Splošno sodišče lahko pravilno ugotovilo, da Komisija ni dokazala, da zadovoljivo znanje enega od teh dveh drugih jezikov daje prednost pri uresničevanju cilja razpolaganja z upravnimi uslužbenci, ki lahko takoj začnejo opravljati delo.

85 Ker noben očitok ni utemeljen, je treba prvi del prvega pritožbenega razloga zavrnuti.

Drugi del: napačna uporaba prava pri opredelitvi dokaznega bremena in obveznosti obrazložitve, ki jo ima Komisija v razpisu natečaja

– *Trditve strank*

- 86 Komisija trdi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je preveč strogo opredelilo tako obveznost obrazložitve utemeljitve zadevne omejitve v spornem razpisu natečaja kot dokazno breme glede utemeljenosti te utemeljitve.
- 87 Tako naj bi, prvič, dokazno breme, ki ga je Splošno sodišče naložilo Komisiji, da bi ta dokazala obstoj navedenih utemeljitev, precej presegló stopnjo natančnosti, ki jo zahteva sodna praksa, ker je v zadnjem stavku točke 113, prvem stavku točke 138 in v točki 157 izpodbijane sodbe presodilo, da Komisija ni dokazala, da so bili trije jeziki, upravičeni kot jezik 2 v spornem razpisu natečaja, dejansko trije jeziki, ki jih vsakodnevno uporabljajo „vse službe“ te institucije.
- 88 Drugič, Splošno sodišče naj bi v točki 144 izpodbijane sodbe zahtevalo dokaz o „izključni uporabi“ teh treh jezikov v postopkih odločanja Komisije, čeprav je bilo v tem razpisu pojasnjeno, da institucije Unije uporabljajo predvsem te jezike, ne pa izključno samo teh. Splošno sodišče bi tako moralo preveriti, ali je institucija te tri jezike dejansko najbolj uporabljala, ne pa, ali so to edini jeziki, ki se uporabljajo. Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točkah od 159 do 161 te sodbe s tem, da je dodalo merilo za presojo, v skladu s katerim je treba presoditi, ali zadevni trije jeziki kandidatom na spornem natečaju dajejo „posebno prednost“, storilo enako napako.
- 89 Tretjič, v nasprotju s tem, kar trdi Splošno sodišče v zadnjem stavku točke 147 izpodbijane sodbe, naj Komisiji ne bi bilo treba opredeliti tistega od treh jezikov, ki se lahko uporabi, relativni pomen vsakega od teh jezikov pa naj ne bi bil upošteven.
- 90 Četrtoč, Komisija Splošnemu sodišču očita, da je v točki 193 izpodbijane sodbe zavrnilo vse statistične podatke, ki jih je predložila, ker ni mogoče domnevati, da pravilno odražajo znanje jezikov potencialnih kandidatov zadevnega natečaja.
- 91 Po mnenju te institucije naj bi se dokazni standard, ki se zahteva na podlagi sodne prakse Sodišča, nanašal na opredelitev uradnih jezikov, katerih znanje je v Uniji najbolj razširjeno. Zato naj bi bila omejitev izbire jezika 2 natečaja upravičena z objektivnimi elementi v zvezi z razširjenostjo jezikov, na podlagi katerih je mogoče razumno sklepati, da ti podatki ustrezajo znanju jezikov oseb, ki želijo sodelovati na natečajih Unije. V teh okoliščinah naj Komisiji ne bi bilo treba dokazati, da je tako ustrezanje pravilno vzpostavljeno.
- 92 Poleg tega naj bi bilo tudi pri ugotovitvi iz prvega stavka točke 197 izpodbijane sodbe, ker temelji na isti napačni predpostavki, napačno uporabljeno pravo.
- 93 Nazadnje, petič, Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točki 139 izpodbijane sodbe opravilo povsem hipotetično presojo, ker je znatno zmanjšalo obseg Sporočila SEC(2000) 2071/6.
- 94 Italijanska republika in Kraljevina Španija tem trditvam nasprotujeta.

– *Presoja Sodišča*

- 95 Na prvem mestu, treba je opozoriti, kot izhaja iz točke 69 te sodbe, da mora vsak pogoj v zvezi z znanjem specifičnih jezikov temeljiti na jasnih, objektivnih in predvidljivih merilih, ki kandidatom omogočajo, da razumejo razloge za ta pogoj, sodiščem Unije pa, da preverijo njegovo zakonitost.
- 96 Obrazložitev odločbe institucije, organa, urada ali agencije Unije je posebej pomembna, ker zadevni osebi omogoča, da se ob popolnem poznavanju zadeve odloči, ali namerava vložiti tožbo zoper to odločbo, pristojno sodišče pa opravi nadzor, in je torej eden od pogojev za učinkovitost sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine o temeljnih pravicah (sodba z dne 15. julija 2021, Komisija/Landesbank Baden-Württemberg in EOR, C-584/20 P in C-621/20 P, EU:C:2021:601, točka 103 in navedena sodna praksa).
- 97 Glede omejitve izbire jezika 2 v razpisu natečaja je Sodišče presodilo, da mora Splošno sodišče preveriti, ali ta razpis, Splošna pravila za javne natečaje ali dokazi, ki jih je predložila Komisija, zajemajo „konkretne navedbe“, na podlagi katerih je mogoče objektivno ugotoviti obstoj interesa službe, ki bi lahko to omejitev utemeljil (glej v tem smislu sodbo z dne 26. marca 2019, Komisija/Italija, C-621/16 P, EU:C:2019:251, točka 95).
- 98 Zato je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi pravilno opravilo to preverjanje in v točki 100 te sodbe ter po preučitvi, opravljeni med drugim v točkah od 93 do 99 te sodbe, katere vsebina je bila predstavljena v točkah 28 in 29 te sodbe, ugotovilo, da tudi glede na opis nalog v spornem razpisu natečaja razlog, ki se nanaša na potrebo, da novozaposlene osebe lahko takoj začnejo opravljati delo, ki je naveden v tem razpisu, ob upoštevanju njegove nejasne in splošne formulacije in ob tem, da v tem razpisu ni konkretnih navedb, ki bi ta razlog podkrepile, ne more upravičiti omejitve izbire jezika 2 natečaja na nemščino, angleščino in francoščino.
- 99 Poleg tega je Komisija v pritožbi poudarila, da ne izpodbija točk od 86 do 100 izpodbijane sodbe.
- 100 Na drugem mestu, v delu, v katerem Komisija Splošnemu sodišču očita, da ji je naložilo nesorazmerno dokazno breme, iz točk 70 in 71 te sodbe izhaja, prvič, da bi morala Komisija v okviru te zadeve dokazati, da je omejitev izbire jezika 2 razpisa primerna za to, da se zadovoljijo dejanske potrebe glede nalog, ki jih bodo zaposlene osebe morale opravljati, da je sorazmerna s temi potrebami in da temelji na jasnih, objektivnih in predvidljivih merilih, ter drugič, da bi morale Splošno sodišče opraviti konkreten preizkus objektivne upravičenosti in sorazmernosti te omejitve glede na navedene potrebe, tako da bi preverilo ne le vsebinsko pravilnost dokazov, ki jih navaja Komisija, njihovo zanesljivost in koherentnost, ampak tudi, ali ti dokazi tvorijo skupek upoštevanih podatkov, ki jih je treba upoštevati za presojo utemeljitve navedene omejitve in ali lahko podkrepijo sklepe, ki so iz njih izpeljani.
- 101 Prav to pa je storilo Splošno sodišče, ko je v točkah od 106 do 199 izpodbijane sodbe preučilo elemente, ki jih je Komisija predložila v utemeljitev razloga nujnosti, da so novozaposlene osebe sposobne takoj začeti opravljati delo.
- 102 Prvič, glede očitkov zoper zadnji stavek točke 113, prvi stavek točke 138 in točko 157 izpodbijane sodbe, katerih vsebina je bila predstavljena v točkah 33, 38 in 41 te sodbe, je treba ugotoviti, da v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, Splošno sodišče v njih nikakor ni zahtevalo, da Komisija, da bi dokazala upravičenost zadevne omejitve, dokaže, da nemščino, angleščino in francoščino pri svojem vsakodnevnem delu uporabljajo vse službe Komisije.

- 103 Tako je Splošno sodišče v točki 113 izpodbijane sodbe zgolj preverilo trditve Komisije, da Sporočilo SEC(2000) 2071/6, zlasti njegova točka 2.2, omejuje število „delovnih jezikov“ te institucije na tri, pri čemer je menilo, da zlasti ob upoštevanju konteksta te točke, ki se nanaša na sprejetje odločitev kolegija članov Komisije po pisnem postopku, zgolj sklicevanje na „tri delovne jezike Komisije“ ne zadostuje za dokaz utemeljenosti te trditve.
- 104 V skladu s to logiko je Splošno sodišče v točkah od 136 do 138 izpodbijane sodbe glede na vse elemente, ki jih je Komisija navedla v zvezi z svojo notranjo prakso na jezikovnem področju, ugotovilo, da ker je njihov edini namen opredeliti jezike, potrebne za potek različnih postopkov odločanja Komisije, in ker iz njih ni razvidno niti to, da obstaja nujna povezava med temi postopki in nalogami, ki jih bodo lahko opravljali uspešni kandidati na spornem natečaju, niti to, da vse tri jezike, opredeljene kot „postopkovni jeziki“, njene službe dejansko uporabljajo pri svojem vsakodnevem delu, ti elementi ne morejo upravičiti zadevne omejitve glede na funkcionalne posebnosti delovnih mest, na katera se nanaša sporni razpis natečaja.
- 105 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 157 izpodbijane sodbe poudarilo, da podatki, ki jih je predložila Komisija v zvezi z znanjem jezikov osebja te institucije, zadolženega za revizijske naloge, niti sami po sebi niti skupaj z elementi v zvezi z notranjo prakso Komisije na jezikovnem področju ne omogočajo ugotovitve, kateri je oziroma so sporazumevalni jeziki, ki jih službe, iz katerih ti podatki izvirajo, uporabljajo pri svojem vsakodnevem delu, ali jezik oziroma jeziki, ki bi bili nujno potrebni za opravljanje nalog, na katere se nanaša sporni razpis natečaja, in da zato ti podatki ne omogočajo ugotovitve, kateri je oziroma so jeziki, katerih zadovoljivo znanje bi uspešnim kandidatom na tem natečaju omogočalo, da postanejo upravni uslužbenci, ki lahko takoj začnejo opravljati delo.
- 106 Tako je iz točk 113, 138 in 157 izpodbijane sodbe, razumljenih v njihovem kontekstu, razvidno, da je Splošno sodišče le preverilo, in to pravilno, ali elementi, ki jih je Komisija predložila v podkrepitev utemeljitve, da morajo biti novozaposlene osebe sposobne takoj začeti opravljati delo, lahko dokažejo, da so nemščina, angleščina in francoščina tisti jeziki, ki jih osebje služb, v katerih naj bi se kandidati na zadevnem natečaju načeloma zaposlili, dejansko uporablja pri opravljanju svojih rednih nalog, tako da je zadovoljivo obvladovanje vsaj enega od teh treh jezikov s strani teh kandidatov tako potrebno kot zadostno, da tem kandidatom omogoči, da lahko takoj začnejo opravljati delo.
- 107 Drugič, enaki preudarki veljajo za očitek zoper presojo Splošnega sodišča iz točke 144 izpodbijane sodbe, da vsekakor in neodvisno tudi od obstoja povezave med postopki odločanja Komisije in posebnimi nalogami, na katere se nanaša sporni razpis natečaja, elementi, ki jih je Komisija predložila v zvezi z svojo notranjo prakso na jezikovnem področju, še zdaleč ne kažejo na izključno uporabo treh „postopkovnih“ jezikov. Splošno sodišče je namreč v tej točki 144 zgolj dodatno navedlo, da z zadevnimi dokazi ni mogoče utemeljiti ugotovitve, da so ti postopki omejeni na te tri jezike. Poleg tega lahko možnost, da osebje službe, v kateri naj bi se kandidati natečaja zaposlili, redne naloge opravlja v jezikih, ki niso jeziki, na katere je omejena izbira jezika 2 natečaja, glede na okoliščine primera vzbudi dvom o tem, da morajo ti kandidati obvladati enega od teh jezikov, da bi bili sposobni takoj začeti opravljati delo.
- 108 Poleg tega očitek Komisije, da je Splošno sodišče v točkah od 159 do 161 izpodbijane sodbe zahtevalo, da zadovoljivo znanje enega od jezikov, ki so upravičeni kot jezik 2 spornega natečaja, uspešnim kandidatom daje posebno prednost, temelji na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe.

- 109 Splošno sodišče je namreč v točki 161 izpodbijane sodbe ugotovilo, da podatki, ki jih je predložila Komisija v zvezi z znanjem jezikov osebja te institucije, zadolženega za revizijske naloge, v najboljšem primeru vodijo do sklepa, da čeprav bi obvladovanje angleškega jezika lahko dalo prednost uspešnim kandidatom na spornem natečaju v interni komunikaciji in jim tako omogočilo, da so na ravni te komunikacije takoj operativni, tak sklep ne velja za obvladovanje nemščine in francoščine.
- 110 Zato je Splošno sodišče lahko pravilno ugotovilo, da Komisiji ni uspelo dokazati, da je zadovoljivo znanje nemškega ali francoskega jezika, v nasprotju s kombinacijo, ki zajema drug uradni jezik Unije, nujno potrebno za zagotovitev uresničitve cilja razpolagati z upravnimi uslužbenci, ki lahko takoj začnejo opravljati delo.
- 111 Tretjič, iz zgornjih preudarkov izhaja, da Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je v zadnjem stavku točke 147 izpodbijane sodbe ugotovilo, da iz obvestil generalnega sekretarja Komisije, ki jih je predložila ta institucija in v katerih so v skladu z dokumentom z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“ priznana stalna odstopanja na nekaterih področjih, saj je v teh obvestilih dovoljena vložitev osnutkov aktov v enem samem „postopkovnem“ jeziku, ni mogoče izpeljati koristnih ugotovitev, saj v njih ni opredeljen tisti od teh jezikov, ki se lahko konkretno uporablja.
- 112 Četrtič, glede očitka Komisije, usmerjenega zoper točki 193 in 197 izpodbijane sodbe, je treba ugotoviti, da temelji na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe. Najprej, v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, Splošno sodišče v tej točki 193 nikakor ni v celoti zavrnilo upoštevanja statističnih podatkov o jezikih, ki so se leta 2012 najpogosteje učili na ravni nižjega srednješolskega izobraževanja, ker naj Komisija ne bi dokazala, da ti pravilno odražajo znanje jezikov potencialnih kandidatov na spornem natečaju, ampak je zgolj ugotovilo, da je dokazna vrednost teh podatkov manjša, ker se nanašajo na vse državljane Unije, vključno z osebami, ki niso dosegle polnoletnosti.
- 113 Dalje, Komisija ne izpodbija presoje Splošnega sodišča iz točke 194 izpodbijane sodbe, v skladu s katero je edino, kar bi bilo mogoče dokazati z navedenimi podatki, to, da je število potencialnih kandidatov, katerih položaj je prizadet zaradi zadevne omejitve, manj visoko, kot bi bilo, če bi bila ta izbira omejena na druge jezike.
- 114 Nazadnje in predvsem, kot je Splošno sodišče v bistvu navedlo v točki 195 izpodbijane sodbe, s temi istimi podatki ni mogoče dokazati, da je omejitev izbire jezika 2 natečaja primerna in nujna za uresničenje cilja razpolaganja s kandidati, ki so sposobni nemudoma začeti opravljati svoje delo. Zato, ker je Splošno sodišče zlasti v točkah 149 in 188 te sodbe ugotovilo, da Komisiji tega ni uspelo dokazati, s statističnimi podatki o jezikih, ki so se najpogosteje učili, ni bilo mogoče dokazati, da je bila ta omejitev objektivno utemeljena glede na ta cilj.
- 115 Petič, Komisija se pri izpodbijanju presoje iz točke 139 izpodbijane sodbe, navedene v točki 38 te sodbe, ki jo šteje za hipotetično, in s trditvijo, da je Splošno sodišče znatno zmanjšalo obseg Sporočila SEC(2000) 2071/6, ne sklicuje na napačno uporabo prava, ampak Sodišču predlaga, naj s svojo presojo tega dokaza nadomesti presojo Splošnega sodišča.
- 116 Iz člena 256(1) PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije pa izhaja, da je pritožba omejena na pravna vprašanja in da je zato le Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev in dokazov. Presoja dejstev in dokazov, razen v primeru izkrivljanja, ni

pravno vprašanje, ki je kot tako predmet nadzora Sodišča v okviru pritožbe (sklep z dne 27. januarja 2022, FT in drugi/Komisija, C-518/21 P, neobjavljen, EU:C:2022:70, točka 12 in navedena sodna praksa).

117 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba drugi del prvega pritožbenega razloga zavrni.

Tretji del: Splošno sodišče je za utemeljitev omejitve izbire drugega jezika s spornim razpisom natečaja zahtevalo predložitev pravno zavezujočega akta

– *Trditve strank*

118 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 132 do 135 izpodbijane sodbe zmanjšalo obseg dokazov, ki jih je predložila v zvezi s svojo notranjo prakso na jezikovnem področju, na podlagi napačnega merila presoje, in sicer obstoja zavezujočega pravnega akta, v katerem so opredeljeni delovni jeziki zadevne institucije. Niti iz člena 1d(6) Kadrovskih predpisov niti iz sodne prakse Sodišča pa naj ne bi izhajalo, da je omejitev izbire drugega jezika natečaja mogoče upravičiti le s takimi akti.

119 Poleg tega naj bi obvestilo generalnega sekretarja Komisije o izvajanju Sporocila SEC(2000) 2071/6 in „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“, vsebovane v Priročniku o operativnih postopkih, pomenili „notranja pravila“ v smislu točke 2 Priloge II k spornemu razpisu natečaja, ker so za institucijo zavezujoči.

120 Italijanska republika in Kraljevina Španija te trditve zavračata.

– *Presoja Sodišča*

121 Kot je generalni pravobranilec navedel v točkah od 71 do 73 sklepnih predlogov, ta tretji del prvega pritožbenega razloga, v skladu s katerim naj bi Splošno sodišče zmanjšalo obseg dokazov v zvezi z notranjo prakso Komisije na jezikovnem področju, ker je menilo, da bi lahko le zavezujoči pravni akt upravičil jezikovno omejitev, kot je določena s spornim razpisom natečaja, temelji na napačnem razumevanju točk od 132 do 135 izpodbijane sodbe, katerih vsebina je bila povzeta v točki 35 te sodbe.

122 Iz teh točk v povezavi s točkami od 136 do 149 izpodbijane sodbe, ki so navedene v točkah od 36 do 39 te sodbe, namreč izhaja, da je Splošno sodišče le v okviru uvodnih pojasnil pravilno ugotovilo, da teh elementov ni mogoče analizirati kot podrobna pravila v zvezi s splošno jezikovno ureditvijo v smislu člena 6 Uredbe št. 1/58, pri čemer je nato poglobljeno preučilo, ali navedeni elementi lahko upravičijo zadevno omejitev glede na funkcionalne posebnosti delovnih mest, na katera se nanaša sporni razpis natečaja. Tako se ugotovitev Splošnega sodišča, da ni tako, ne nanaša na neobstoj interne odločbe o določitvi delovnih jezikov na Komisiji, na katero se je sklicevalo Splošno sodišče v točki 135 izpodbijane sodbe, ki je Komisija sicer ni izpodbijala, temveč na to, da je edini namen teh elementov opredeliti jezike, potrebne za potek različnih postopkov odločanja Komisije.

123 Zato tretjega dela prvega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

124 Iz teh preudarkov izhaja, da je treba prvi pritožbeni razlog zavrni.

Drugi pritožbeni razlog

- 125 Drugi pritožbeni razlog je sestavljen iz sedmih delov, s katerimi se Komisija sklicuje na izkrivljanje dokazov, predloženih Splošnemu sodišču, in na napačno uporabo prava.
- 126 Najprej je treba opozoriti, da so v fazi pritožbe dopustni očitki v zvezi z ugotovitvijo dejanskega stanja in njegovo presojo v izpodbijani odločbi, če se zatrjuje, da je Splošno sodišče podalo ugotovitve, katerih dejanska nepravilnost izhaja iz listin v spisu, ali da je izkrivilo dokaze, ki so mu bili predloženi (sodba z dne 18. januarja 2007, PKK in KNK/Svet, C-229/05 P, EU:C:2007:32, točka 35).
- 127 V zvezi s tem mora pritožnik, kadar trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, v skladu s členom 256 PDEU, členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 168(1)(d) Poslovnika Sodišča natančno navesti dokaze, ki naj bi jih to sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri analizi, ki so po njegovem mnenju povzročile, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze. Poleg tega mora biti izkrivljanje očitno razvidno iz listin v spisu, ne da bi bilo treba na novo presojati dejstva in dokaze (sodba z dne 28. januarja 2021, Qualcomm in Qualcomm Europe/Komisija, C-466/19 P, EU:C:2021:76, točka 43).
- 128 Poleg tega, čeprav izkrivljanje dokazov lahko pomeni razlago dokumenta, ki je v nasprotju z njegovo vsebino, mora biti to izkrivljanje očitno razvidno iz spisa, predloženega Sodišču, in je zanj potrebno, da je Splošno sodišče očitno prekoračilo meje razumne presoje teh dokazov. V zvezi s tem ni dovolj dokazati, da bi bilo mogoče dokument razlagati drugače kot Splošno sodišče (sodba z dne 28. januarja 2021, Qualcomm in Qualcomm Europe/Komisija, C-466/19 P, EU:C:2021:76, točka 44).
- 129 Sedem delov drugega pritožbenega razloga je treba analizirati ob upoštevanju teh načel.

Prvi del: izkrivljanje Sporočila SEC(2000) 2071/6 in njegove odobritve s strani kolegija članov Komisije

– Trditve strank

- 130 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 112 do 117 in 138 izpodbijane sodbe izkrivilo pomen in obseg Sporočila SEC(2000) 2071/6. Prvič, Komisija glede točke 113 izpodbijane sodbe poudarja, da to sporočilo nikakor ni zgolj ocena postopkov odločanja institucije, ampak jasno omejuje število delovnih jezikov te institucije na tri, kot izhaja iz točke 2.2. tega sporočila.
- 131 Drugič, sklicevanje v tej točki 2.2 na okoliščino, da se dokument lahko odobri v verodostojnem jeziku, naj v nasprotju s tem, kar naj bi Splošno sodišče menilo v točki 115 izpodbijane sodbe, ne bi odpravilo obveznosti, da ga potrdi tudi v enem od treh delovnih jezikov.
- 132 Tretjič, vključenosti prevajalske službe ni mogoče priznati pomena, ki ji ga je pripisalo Splošno sodišče v točkah 116 in 138 izpodbijane sodbe. Ta vključenost naj bi namreč zagotavljala le učinkovitejše upravljanje sredstev v različnih službah in naj nikakor ne bi spremenila dejstva, da mora zlasti služba, ki je avtor osnutka akta, ki ga je treba predložiti kolegiju članov Komisije, glede na svoje aktivno sodelovanje v postopku odločanja in obveznost spoštovanja jezikovne ureditve, navedene v točki 4 navedenega sporočila, razpolagati z uradniki, ki obvladajo tri delovne jezike.

133 Italijanska republika in Kraljevina Španija se sklicujeta na nedopustnost tega dela, ker naj bi Komisija Sodišču predlagala le, naj ponovno presodi dokaze, ki jih je predložila Splošnemu sodišču, ne da bi dokazala, da jih je to izkrivilo.

– *Presoja Sodišča*

134 Ugotoviti je treba, da v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, Splošno sodišče pri preizkusu Sporočila SEC(2000) 2071/6, opravljenega v točkah od 112 do 117 in 138 izpodbijane sodbe, katerega vsebina je bila navedena v točki 33 te sodbe, tega nikakor ni izkrivilo.

135 V zvezi s tem je treba poudariti, da iz točke 1.2 Sporočila SEC(2000) 2071/6 izhaja, da je namen tega sporočila opredeliti postopke in sredstva, ki omogočajo učinkovitejše in preglednejše postopke odločanja. Zato so v tem sporočilu v točkah 2 in 3 navedeni veljavni postopki, v točki 4 so predlagana sredstva za njihovo poenostavitev, v točki 5 pa tudi drugi ukrepi, ki jih je treba sprejeti. Zlasti v točki 2.2 tega sporočila je med drugim navedeno, da je treba v okviru pisnega postopka „dokumente poslati v treh delovnih jezikih Komisije“, medtem ko je v okviru postopka pooblastitve besedilo odločbe, ki jo je treba sprejeti, „predstavljeno v enem samem delovnem jeziku in/ali v verodostojnih različicah“.

136 Zato Splošno sodišče očitno ni izkrivilo Sporočila SEC(2000) 2071/6, ko je v točki 113 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je njegov namen „v bistvu oceniti različne vrste postopkov odločanja kolegija članov Komisije [...] in predlagati njihovo poenostavitev“ ter da „je v takem okviru in ob sklicevanju na natančno določeno vrsto postopka, in sicer pisni postopek“, v točki 2.2 sporočila, katerega zadevni odlomek je poleg tega natančno prevzet, navedeno sklicevanje na „delovne jezike“. Poleg tega Splošno sodišče nikakor ni prekorajilo meja razumne presoje te točke 2.2, ko je menilo, da zgolj to sklicevanje ne zadostuje za ugotovitev, da so angleščina, francoščina in nemščina jeziki, ki jih vse službe Komisije dejansko uporabljajo pri vsakdanjem delu.

137 Enako velja za ugotovitev Splošnega sodišča iz točke 115 izpodbijane sodbe, v kateri je le natančno povzeta točka 2.2 Sporočila SEC(2000) 2071/6 v zvezi z jezikovno ureditvijo, ki se uporablja v okviru postopka pooblastitve, in presojo iz točke 114 te sodbe, da se z zadnjenavedeno ureditvijo niansira obseg navedenega sklicevanja. Poleg tega te ugotovitve ne omaja točka 4 tega sporočila, na katero se sklicuje Komisija in v kateri je med drugim navedeno, da bodo predlagani ukrepi povzročili tudi poenostavitev jezikovnih zahtev na področju odločb, pri čemer je navedeno, da če je akt sprejet v pisnem postopku, „mora biti predlog na voljo vsaj v delovnih jezikih Komisije“, medtem ko se v primeru odločitev, sprejetih po postopkih pooblastitve ali prenosa, „besedilo zahteva le v jeziku ali jezikih strank, na katere je odločba naslovljena“.

138 Poleg tega Splošno sodišče tudi ni izkrivilo točke 5.2 Sporočila SEC(2000) 2071/6 z naslovom „Poenostavitev jezikovne ureditve“ s tem, da je v točki 116 izpodbijane sodbe navedlo, da ta „poudarja vlogo Generalnega direktorata (GD) za prevajanje pri Komisiji“, saj je v njej navedeno, da je „eden od večjih vzrokov za zamudo pri začetku ali končanju pisnih postopkov in postopkov pooblastitve pridobivanje prevodov, vključno z besedili, ki jih pregledajo pravniki lingvisti, zaradi česar naj bi bilo nujno, da se zadevni dokumenti pravočasno pošljejo [temu direktoratu] za prevajanje“, in s tem, da je v točki 114 te sodbe menilo, da se tudi s to točko 5.2. lahko niansira obseg sklicevanja na „delovne jezike“ Komisije.

- 139 Zato je Splošno sodišče v točki 117 izpodbijane sodbe brez izkrivljanja Sporočila SEC(2000) 2071/6 lahko ugotovilo, da točka 2.2 tega sporočila ne omogoča koristnih ugotovitev o dejanski uporabi nemškega, angleškega in francoskega jezika pri vsakdanjem delu služb Komisije niti *a fortiori* pri opravljanju nalog, na katere se nanaša sporni razpis natečaja.
- 140 Splošno sodišče prav tako nikakor ni izkrivilo točke 5.2 navedenega sporočila s tem, da je v točki 138 izpodbijane sodbe menilo, da iz nje izhaja, da različice tega dokumenta v postopkovnih jezikih, potrebnih za njihovo posredovanje kolegiju članov Komisije, ne pripravi služba, odgovorna za vsebinsko pripravo dokumenta, temveč direktorat za prevajanje, saj se odgovorna služba omeji na nalogo preveritve prevedenega besedila.
- 141 Ob tem, da ni nobenega izkrivljanja, pa pomen, ki ga Splošno sodišče pripisuje eni ali drugi možnosti, ki jo navedeno sporočilo izrecno predvideva, spada v okvir presoje dokazov, za katero Sodišče v fazi pritožbe po naravi stvari ni pristojno.
- 142 Zato prvega dela drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

Drugi del: izkrivljanje Poslovnika in podrobnih pravil za njegovo izvajanje

– Trditve strank

- 143 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 119 do 126 izpodbijane sodbe izkrivilo povezavo med Poslovníkom, podrobnimi pravili za izvajanje tega poslovnika, Sporočilom SEC(2000) 2071/6 in dokumentom z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“.
- 144 Splošno sodišče naj bi namreč podrobna pravila za izvajanje Poslovnika razlagalo selektivno, ker ni upoštevalo, da lahko predsednik te institucije določi jezike, v katerih morajo biti dokumenti na voljo, ob upoštevanju minimalnih potreb članov kolegija ali potreb, povezanih s sprejetjem akta.
- 145 Predsednik Komisije pa naj bi to možnost uporabil s sprejetjem Sporočila SEC(2000) 2071/6.
- 146 Zato naj bi to sporočilo, čeprav v njem niso natančno navedeni trije delovni jeziki, ki jih morajo uporabljati člani kolegija, potrjevalo notranjo prakso v zvezi z uporabo nemškega, angleškega ali francoskega jezika v postopkih odločanja Komisije.
- 147 Italijanska republika in Kraljevina Španija se sklicujeta na nedopustnost tega dela drugega pritožbenega razloga, ker naj bi Komisija Sodišču predlagala le, naj ponovno presodi dokaze, ki jih je predložila Splošnemu sodišču, ne da bi dokazala, da jih je to izkrivilo.

– Presoja Sodišča

- 148 Ugotoviti je treba, da Komisija ne izpodbija tega, da je Splošno sodišče v točkah od 119 do 126 izpodbijane sodbe natančno navedlo upoštevalne določbe Poslovnika in podrobnih pravil za njegovo izvajanje, preden je analiziralo vsebino dokumenta z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“.
- 149 Tako Splošnemu sodišču očita, da se je omejilo na tako navedbo, čeprav bi moralo šteti, da ti dokumenti potrjujejo uporabo nemškega, angleškega in francoskega jezika kot delovnih jezikov.

- 150 Ugotoviti pa je treba, da ne samo, da Komisija izpodbija presojo navedenih dokumentov, ne da bi dokazala, kako naj bi jih Splošno sodišče izkrivilo, ampak tudi njena argumentacija temelji na napačnem razumevanju izpodbijane sodbe.
- 151 V nasprotju s tem, kar trdi Komisija, se Splošno sodišče namreč nikakor ni omejilo na navedbo vsebine upoštevni določb teh dokumentov. Nasprotno, v celoti jih je presojalo skupaj z drugimi elementi v zvezi z notranjo prakso Komisije na jezikovnem področju, vključno s Sporočilom SEC(2000) 2071/6, pri čemer je v točki 132 izpodbijane sodbe ugotovilo, prvič, da ti dokumenti, gledano v celoti, „le odsevajo dolgo ustaljeno upravno prakso v tej instituciji, pri kateri se angleščina, francoščina in nemščina uporabljajo kot jeziki, v katerih morajo biti dokumenti na voljo za predložitev kolegiju članov v odobritev“, in drugič, v točkah 137 in 138 te sodbe, da iz teh besedil niti iz drugih elementov v spisu ne izhaja, da „obstaja nujna povezava med postopki odločanja Komisije, zlasti tistimi, ki potekajo v kolegiju njenih članov, in nalogami, ki jih bodo lahko opravljali uspešni kandidati spornega natečaja“, ali da „njene službe pri vsakodnevem delu dejansko uporabljajo vse tri [zadevne] jezike“. Iz tega razloga je Splošno sodišče v točki 149 navedene sodbe ugotovilo, da s temi besedili ni mogoče dokazati, da je zadevna omejitev primerna za zadovoljevanje dejanskih potreb službe in posledično za ugotovitev, da glede na funkcionalne posebnosti delovnih mest, na katera se nanaša ta razpis, obstaja interes službe, da bodo novozaposlene osebe takoj lahko začele opravljati delo.
- 152 Tako se Komisija v resnici omejuje na trditev, da so dokumenti, na katere se sklicuje, lahko predmet drugačne razlage od tiste, ki jo je uporabilo Splošno sodišče, kar, kot je bilo opozorjeno v točki 127 te sodbe, ne pomeni dokaza o izkrivljanju teh dokumentov.
- 153 Iz tega izhaja, da drugega dela drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

Tretji del: izkrivljanje oddelka, ki se nanaša na „jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“, ki ga vsebuje Priročnik o operativnih postopkih

– *Trditve strank*

- 154 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 145 do 149 izpodbijane sodbe izkrivilo pomen in obseg dokumenta z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“.
- 155 Komisija zlasti trdi, da je Splošno sodišče pri presoji tega dokumenta očitno zanemarilo dva vidika. Splošno sodišče naj tako ne bi upoštevalo, da je po eni strani pravilo treh postopkovnih jezikov potrjeno z obstojem sistema odstopanj, ne pa ovrženo, in da je po drugi strani z navedenim dokumentom nedvoumno potrjeno, da so morale službe institucije spoštovati jezikovne zahteve, določene v tem dokumentu.
- 156 Italijanska republika in Kraljevina Španija se sklicujeta na nedopustnost tega dela drugega pritožbenega razloga, ker naj bi Komisija Sodišču predlagala le, naj ponovno presodi dokaze, ki jih je predložila Splošnemu sodišču, ne da bi dokazala, da jih je to izkrivilo.

– *Presoja Sodišča*

- 157 Ugotoviti je treba, da Komisija s tem očitkom Sodišču v resnici predlaga, naj s svojo presojo nadomesti presojo Splošnega sodišča glede dokumenta, naslovljenega „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“, ne da bi dokazala, da je Splošno sodišče očitno prekoračilo meje razumne presoje tega dokumenta.
- 158 Zato te trditve, kot je bilo opozorjeno v točki 127 te sodbe, ne dokazujejo izkrivljanja dokumenta z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“.
- 159 V teh okoliščinah tretji del drugega pritožbenega razloga ni dopusten.

Četrta del: neobstoj celovite presoje Sporočila SEC(2000) 2071/6, Poslovnika in podrobnih pravil za njegovo izvajanje ter oddelka, ki se nanaša na „jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“

– *Trditve strank*

- 160 Komisija trdi, da Splošno sodišče s tem, da je v točki 132 izpodbijane sodbe Sporočilo SEC(2000) 2071/6, Poslovnik in podrobna pravila za njegovo izvajanje ter dokument z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“ opredelilo kot odsev upravne prakse, ni upoštevalo tega, da ti dokumenti določajo zavezujoče pravilo za sprejetje aktov s strani Komisije.
- 161 V teh okoliščinah naj bi Splošno sodišče v točkah od 132 do 137 in 139 izpodbijane sodbe te dokumente izkrivilo, ker ni priznalo, da gre za notranja pravila iz točke 2 Priloge II k spornemu razpisu natečaja, ki jih mora upoštevati pri presoji zakonitosti obrazložitve, navedene glede objektivnosti in sorazmernosti zadevne omejitve.
- 162 Italijanska republika in Kraljevina Španija se sklicujeta na nedopustnost tega dela drugega pritožbenega razloga, ker naj bi Komisija Sodišču predlagala le, naj ponovno presodi dokaze, ki jih je predložila Splošnemu sodišču, ne da bi dokazala, da jih je to izkrivilo.

– *Presoja Sodišča*

- 163 Najprej je treba spomniti, da je Splošno sodišče v točkah 136 in 137 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je bil edini namen dokumentov, navedenih v točkah 107 in 108 te sodbe, opredeliti jezike, potrebne za potek različnih postopkov odločanja te institucije, vendar z njimi ni bilo mogoče dokazati potrebne povezave med temi postopki in nalogami, ki bi jih lahko opravljali uspešni kandidati na spornem natečaju.
- 164 Komisija meni, da Splošno sodišče ob upoštevanju zavezujoče narave jezikovne ureditve v tej instituciji ni moglo ugotoviti neobstoja take povezave, ne da bi izkrivilo te dokumente.
- 165 Vendar po eni strani iz točke 122 te sodbe izhaja, da Splošno sodišče v nasprotju s tem, kar se zdi, da meni Komisija, ni prišlo do te ugotovitve, ker jezikovna ureditev, ki se uporablja za različne postopke odločanja, v tej instituciji ni zavezujoča.
- 166 Po drugi strani Komisija ni dokazala, da je Splošno sodišče s tem, da je prišlo do navedene ugotovitve, očitno prekoračilo meje razumne presoje navedenih dokumentov, ki jih je v nasprotju s tem, kar se zdi, da trdi Komisija, presodilo posamično, pa tudi kot celoto.

167 Iz teh ugotovitev izhaja, da četrtega dela drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

Peti del: izkrivljanje Sporočila SEC(2006) 1489 final

– Trditve strank

- 168 Komisija meni, da je Splošno sodišče v točkah od 140 do 143 izpodbijane sodbe izkrivilo Sporočilo SEC(2006) 1489 final in zlasti njegovo prilogo z naslovom „Prevajalska pravila po letu 2006“.
- 169 Komisija Splošnemu sodišču zlasti očita, da s tem, da je v točki 141 izpodbijane sodbe poudarilo, da se ta pravila prevajanja nanašajo na dokumente, sestavljene v nemščini, angleščini in francoščini, pri čemer ne gre za izvirne jezike, ampak za ciljne jezike, ni upoštevalo dejstva, da so ti trije jeziki jeziki za prevod dokumentov za notranjo uporabo in da je treba največji del dokumentov za tako uporabo prevesti le v te jezike. Tako so morale službe institucije delati na podlagi prevoda dokumenta v enega od navedenih jezikov.
- 170 Okoliščina, da so nekateri dokumenti prevedeni v vse uradne jezike, naj v zvezi s tem ne bi bila upoštevana, ker naj bi se tak prevod nanašal le na dokumente za zunanjo uporabo.
- 171 Poleg tega naj bi preizkus trditve v zvezi s „sivimi“ prevodi, opravljen v točki 142 izpodbijane sodbe, pomenil dodatno izkrivljanje, saj naj bi se Splošno sodišče osredotočilo na izjemno omejeno vsebino zadevnega dokumenta, pri čemer ni upoštevalo širšega obsega, ki izhaja iz preostalega dela tega dokumenta.
- 172 Italijanska republika in Kraljevina Španija se sklicujeta na nedopustnost tega dela drugega pritožbenega razloga, ker naj bi Komisija Sodišču predlagala le, naj ponovno presodi dokaze, ki jih je predložila Splošnemu sodišču, ne da bi dokazala, da jih je to izkrivilo.

– Presoja Sodišča

- 173 Splošno sodišče je v točkah od 140 do 143 izpodbijane sodbe razsodilo, da presoje, ki jo je opravilo v zvezi s Sporočilom SEC(2000) 2071/6, Poslovníkom in podrobnimi pravili za njegovo izvajanje ter dokumentom z naslovom „Jezikovne zahteve glede na postopek sprejetja“, ni mogoče ovreči s trditvami Komisije, ki se sicer nanašajo na Sporočilo SEC(2006) 1489 final in zlasti na njegovo prilogo z naslovom „Prevajalska pravila po letu 2006“, in sicer da bi iz tega izhajalo, da bi se v zvezi z dokumenti, ki se uporabljajo za interno rabo, poleg morebitnega verodostojnega jezika zahteval prevod le v angleščino, francoščino in nemščino ter da naj bi poleg tega službe Komisije z uporabo znanja jezikov svojega osebja morale zagotoviti prevode, ki so poznani kot „sivi“ prevodi.
- 174 V zvezi s tem je Splošno sodišče po eni strani v točki 141 izpodbijane sodbe navedlo, da učinek vsebine Sporočila SEC(2006) 1489 final ni ovrženje, ampak, nasprotno, potrditev presoje iz točk 137 in 138 te sodbe. V „pravilih za prevajanje po letu 2006“, priloženih temu sporočilu, so namreč angleščina, francoščina in nemščina omenjene le kot ciljni jeziki, v katere morajo biti prevedene nekatere kategorije dokumentov, ne da bi bil sploh opredeljen njihov izvorni jezik. Poleg tega je za veliko večino kategorij dokumentov, za katere velja ta priloga, predviden prevod v vse uradne jezike, tako da je prevod le v angleščino, francoščino in nemščino v resnici izjema.

- 175 V točki 142 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče glede trditve, ki se nanaša na pripravo „sivih“ prevodov, po drugi strani ugotovilo, da ta trditev ni podprta z nobenim elementom o točnem deležu, ki ga ta vrsta prevoda pomeni glede na skupno količino prevodov, ki se pripravijo pri Komisiji. Čeprav se v točki 2.2 Sporočila SEC(2006) 1489 final priznava, da je „izredno težko določiti število teh prevodov zaradi pomanjkanja zanesljivih kazalnikov“, pa to sporočilo v točki 3.1 vseeno vsebuje oceno za leto 2007, v skladu s katero naj bi generalni direktorat za prevajanje pripravil 1.700.000 strani prevodov, medtem ko naj bi bilo „sivih“ prevodov 100.000 strani. Ker pa zadnjenavedena številka velja za vse službe Komisije, razen za GD za prevajanje, je več kot očitno, da bi „sivi“ prevodi pomenili le zelo majhno količino glede na količino, ki jo je pripravil navedeni direktorat. Nazadnje in predvsem, z nobenim elementom v spisu ni mogoče dokazati, da so zgoraj navedeni trije jeziki tisti, v katerih naj bi bili narejeni ti „sivi“ prevodi.
- 176 Ugotoviti pa je treba, da Komisija ni dokazala, da je presoja Sporočila SEC(2006) 1489 final in njegove priloge z naslovom „Prevajalska pravila po letu 2006“, ki jo je Splošno sodišče opravilo v teh točkah izpodbijane sodbe, očitno napačna, temveč se v resnici omejuje na trditev, da je mogoče ti besedili razlagati drugače kot Splošno sodišče.
- 177 V teh okoliščinah petega dela drugega pritožbenega razloga ni mogoče sprejeti.

Šesti del: izkrivljanje podatkov v zvezi z jeziki, ki jih uporabljajo člani osebja Komisije, zadolženi za revizijske naloge, in kršitev obveznosti obrazložitve

– Trditve strank

- 178 Komisija meni, da je Splošno sodišče ob upoštevanju napačne opredelitve meril za presojo dokazov – na kar se je sklicevala v okviru njenega prvega pritožbenega razloga – ki jo je Splošno sodišče navedlo v točkah od 157 do 161 izpodbijane sodbe, v točkah od 157 do 163 te sodbe izkrivilo podatke v zvezi z jeziki, ki jih uporabljajo člani osebja Komisije, zadolženi za revizijske naloge, ker je menilo, da ti niso mogli dokazati, da je znanje enega od treh zadevnih jezikov kandidatom na spornem natečaju omogočalo, da lahko takoj začnejo opravljati delo. V zvezi s tem opozarja, da je za opis jezikovnega delovnega okolja, v katerem bodo uspešni kandidati na spornem natečaju opravljali svoje naloge, predložila statistične podatke v zvezi z drugim in tretjim jezikom, ki jih obvladajo upravni uslužbenci, ki opravljajo revizijske naloge.
- 179 Zato Splošno sodišče ni moglo zanikati upoštevnosti teh podatkov, ne da bi prezrlo njihovo naravo, saj naj bi dokazovali, da je kombinacija treh jezikov, ki so bili v spornem razpisu natečaja določeni kot jezik 2, omogočala učinkovito interakcijo v okviru osebja, s čimer bi se zagotovilo, da bodo uspešni kandidati lahko takoj začeli opravljati delo.
- 180 Poleg tega se Splošno sodišče pri analizi teh podatkov ni moglo omejiti na uporabo zgolj količinskega merila, da bi ugotovilo, da v jezikovnem okolju službe Komisije, na katero se nanaša sporni razpis natečaja, samo znanje angleščine daje prednost.
- 181 V nasprotju s tem, kar je Splošno sodišče menilo v točki 162 izpodbijane sodbe, naj bi bili namreč podatki v zvezi s tretjim jezikom, ki ga obvladajo člani osebja zadevnih služb, upoštevni za najnatančnejšo sliko tega jezikovnega okolja.

182 Italijanska republika in Kraljevina Španija se sklicujeta na nedopustnost tega dela drugega pritožbenega razloga, ker Komisija Sodišču predlaga le, naj potrdi njeno presojo elementov, ki jih je predložila pred Splošnim sodiščem, ne da bi dokazala, da je to kakor koli izkrivilo te elemente.

– *Presoja Sodišča*

183 Opozoriti je treba, da je Splošno sodišče v točki 157 izpodbijane sodbe ugotovilo, da na podlagi podatkov, ki jih je predložila Komisija, ni mogoče ugotoviti, kateri je ali so sporazumevalni jeziki, ki jih pri svojem vsakodnevem delu dejansko uporabljajo različne službe, iz katerih ti podatki izvirajo. Poleg tega je to ugotovitev v točki 158 izpodbijane sodbe razširilo na podatke o znanju jezikov osebja, ki dela na področju revizije, in tistega, ki spada v funkcionalno skupino AST in kategorijo pogodbениh uslužbencev.

184 Poleg tega je Splošno sodišče v točkah od 159 do 161 izpodbijane sodbe poudarilo, da je iz podatkov, ki jih je predložila Komisija, razvidno, da v nasprotju z znanjem angleščine znanje nemščine in francoščine ne daje posebne prednosti v primerjavi z znanjem drugih uradnih jezikov Unije, kar zadeva potrebo po razpolaganju z upravnimi uslužbenci, ki bodo takoj lahko začeli opravljati delo.

185 Kot izhaja iz točk od 82 do 84, 105 in od 108 do 110 te sodbe, pa je Splošno sodišče preizkus utemeljenosti zadevne omejitve upravičeno lahko oprlo na tako zahtevo.

186 Zlasti je treba v skladu s točkama 108 in 109 te sodbe poudariti, da Komisija napačno razume izpodbijano sodbo, ko Splošnemu sodišču očita, da se je v točkah 159 in 161 izpodbijane sodbe oprlo na pojem „prednost“. Splošno sodišče je namreč – pri čemer se nikakor ni omejilo le na kvantitativno presojo podatkov, ki jih je predložila Komisija – v njih pravilno navedlo, da znanje nemščine in francoščine ni bolj upravičeno kot znanje drugega jezika Unije.

187 Poleg tega je treba v zvezi s podatki iz točke 162 izpodbijane sodbe, ki se nanašajo na znanje, ki so ga upravni uslužbenci, zadolženi za opravljanje nalog, na katere se nanaša sporni razpis natečaja, sporočili v zvezi s tretjim jezikom, navesti, da so bili ti podatki navedeni, „čeprav njihova vsebina v ničemer ne spreminja presoje iz točke 161 [izpodbijane sodbe]“.

188 Ker je obrazložitev, navedena v točki 162 izpodbijane sodbe, dodatna, so očitki, ki se nanašajo na izkrivljanje teh podatkov in na protislovno obrazložitev, usmerjeni zoper to točko, brezpredmetni.

189 Iz zgornjih ugotovitev izhaja, da je treba šesti del drugega pritožbenega razloga zavrni.

Sedmi del: izkrivljanje Sklepa 22-2004, obvestila z dne 11. novembra 1983 in podatkov o znanju jezikov osebja Računskega sodišča

– *Trditve strank*

190 Komisija poudarja, da je treba Sklep 22/2004 in obvestilo z dne 11. novembra 1983 razlagati skupaj, da se presodi, ali morajo kandidati na spornem natečaju imeti zadovoljivo znanje enega od treh jezikov, ki so v skladu s spornim razpisom natečaja upravičeni kot jezik 2.

- 191 Splošno sodišče pa naj bi s tem, da se je omejilo na posamično razlago teh dokumentov, napačno sklepalo, da niso upoštevni za opredelitev sporazumevalnih jezikov, ki se uporabljajo pri Računskem sodišču.
- 192 Po mnenju Komisije statistični podatki o jezikih, ki jih uporablja osebje Računskega sodišča, omogočajo ugotovitev, da se angleščina, francoščina in nemščina najbolj uporabljajo kot sporazumevalni jeziki v tej instituciji. Zato naj bi Splošno sodišče le na podlagi izkrivljanja teh podatkov lahko ugotovilo, da z njimi ni mogoče upravičiti zadevne omejitve glede na cilj razpolaganja z upravnimi uslužbenci, ki lahko takoj začnejo opravljati delo.
- 193 Italijanska republika in Kraljevina Španija se sklicujeta na nedopustnost tega dela drugega pritožbenega razloga, ker Komisija Sodišču predlaga le, naj potrdi njeno presojo elementov, ki jih je predložila pred Splošnim sodiščem, ne da bi dokazala, da je to kakor koli izkrivilo te elemente.

– *Presoja Sodišča*

- 194 Prvič, poudariti je treba, da je Splošno sodišče v točkah 173, 174 in 177 izpodbijane sodbe v bistvu ugotovilo, da ker se Sklep 22-2004 in obvestilo z dne 11. novembra 1983 omejujeta na vzpostavitev ureditve prevajanja in tolmačenja, ki se uporablja za zasedanja Računskega sodišča, na podlagi teh dokumentov ni mogoče izpeljati koristnih ugotovitev o delovnih ali sporazumevalnih jezikih, ki jih uporabljajo vse službe te institucije.
- 195 Tako je Splošno sodišče v točki 173 izpodbijane sodbe opozorilo na predmet Sklepa 22-2004, ki je, kot je razvidno iz njegovega naslova, določitev „pravil za prevajanje dokumentov za zasedanja njegovih članov, senatov in upravnega odbora“.
- 196 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 177 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se je obvestilo z dne 11. novembra 1983 nanašalo na ureditev tolmačenja na zasedanjih članov Računskega sodišča.
- 197 Komisija pa ne izpodbija, da je Splošno sodišče pravilno opredelilo predmeta Sklepa 22/2004 in obvestila z dne 11. novembra 1983, temveč mu očita, da je izvedlo napačno presojo teh dokumentov, ne da bi dokazala njihovo izkrivljanje.
- 198 Drugič, poudariti je treba, da je Splošno sodišče v točkah 178 in 179 izpodbijane sodbe poudarilo, da se predmet obvestila z dne 11. novembra 1983 jasno razlikuje od predmeta Sklepa 22/2004 in da zato ni mogoče sprejeti trditve Komisije, s katero je ta v bistvu poskušala dokazati, da je zaradi tega obvestila nemščina dodana dvema „jezikoma za pripravo/vmesnima jezikoma“, ki sta glede na ta poznejši sklep angleščina in francoščina. Poleg tega tudi ob predpostavki, da to obvestilo odraža prakso, ki je še vedno aktualna glede tolmačenja na zasedanjih članov Računskega sodišča, pa, kot naj bi izhajalo iz samega besedila zadevnega obvestila, tako dejansko stanje temelji na skupnem dogovoru teh članov in na „dobri volji“ vsakega od njih, torej na elementih, ki se lahko kadar koli spremenijo.
- 199 Zato ni mogoče izraziti očitka, da izpodbijana sodba temelji na ločeni razlagi Sklepa 22/2004. Poleg tega Komisija ni dokazala, da bi Splošno sodišče v točki 179 izpodbijane sodbe očitno prekoračilo meje razumne presoje tega sklepa ali obvestila z dne 11. novembra 1983.

- 200 Tretjič, iz razlogov, navedenih v točkah od 184 do 186 te sodbe, Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je izkrivilo podatke, ki jih je predložila Komisija v zvezi z znanjem jezikov osebja Računskega sodišča, ker je v točki 187 izpodbijane sodbe ugotovilo, da s temi podatki ni mogoče utemeljiti zadevne omejitve glede na cilj razpolaganja z uspešnimi kandidati, ki lahko takoj začnejo opravljati delo.
- 201 Ker sedmega dela ni mogoče sprejeti, je treba drugi pritožbeni razlog v celoti zavrni.

Tretji pritožbeni razlog

Trditve strank

- 202 Komisija trdi, da je Splošno sodišče s tem, da je ugodilo tožbi na prvi stopnji na podlagi napačne uporabe prava v zvezi z utemeljitvijo zadevne omejitve in z izkrivljanjem dokaznih sredstev, ki jih je predložila ta institucija, napačno uporabilo pravo v obrazložitvi izpodbijane sodbe v zvezi z drugim delom spornega razpisa natečaja.
- 203 Italijanska republika in Kraljevina Španija se sklicujeta na nedopustnost tega pritožbenega razloga, ker naj ne bi bil obrazložen samostojno, ampak se v njegovem okviru le ponavljajo trditve v zvezi z domnevno napačno uporabo prava glede zadevne omejitve.

Presoja Sodišča

- 204 Iz presoje v zvezi s prvim in drugim pritožbenim razlogom izhaja, da Komisija ni dokazala obstoja napačne uporabe prava in zatrjevanega izkrivljanja dokazov.
- 205 Ker tretji pritožbeni razlog temelji na istih trditvah, ga je treba zavrni kot neutemeljenega.
- 206 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba, ker ni bil sprejet noben pritožbeni razlog, pritožbo v celoti zavrni.

Stroški

- 207 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 208 Ker je Italijanska republika predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.
- 209 Člen 184(4) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožbe ni vložil intervenient na prvi stopnji, se mu lahko plačilo stroškov pritožbenega postopka naloži le, če je sodeloval pri pisnem ali ustnem delu postopka pred Sodiščem. V obravnavani zadevi je Kraljevina Španija, ki je bila intervenientka na prvi stopnji, ne da bi bila vlagateljica pritožbe, sodelovala v pisnem in ustnem delu postopka pred Sodiščem in predlagala, naj se Komisiji naloži plačilo stroškov. Treba je odločiti, da Kraljevina Španija nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

- 1. Pritožba se zavrne.**
- 2. Evropska komisija poleg svojih stroškov nosi tudi stroške Italijanske republike.**
- 3. Kraljevina Španija nosi svoje stroške.**

Podpisi